

Phần hướng dẫn cách tìm bài giảng (nghe MP3)

Kinh DUY MA CẬT

Pháp sư Thích Từ Thông giảng tại giảng đường chùa Vĩnh Nghiêm TP. Hồ Chí Minh, mỗi sáng chủ nhật lúc 8 giờ đến 9 giờ 30 phút từ ngày 8/7/ 1992 đến 03/8/1993 .

LỜI TỰA → Chương thứ 14 (Kỳ 01 → Kỳ 50)

**DMC 01: CHUẨN BỊ TƯ TƯỞNG NHÂN THỨC KINH DUY MA CẬT -
KỲ 1 (ngày 8/7/1992)**

00.05.38: (00 giờ, 05 phút, 38 giây)

Hoa Nghiêm tôn: Nhận thức kinh điển bằng ba thời:

1/ Nhật xuất tiên chiếu: Những loại kinh cao sâu tùy căn cơ mới hiểu. Phật nói ai cũng thành Phật.

2/ Nhật thăng chuyển chiếu: Giáo lý Nhơn thừa, Thiên thừa(ai cũng nghe được kinh). Giáo lý Trung thừa và Tiểu thừa, phổ thông(Giáo lý Tứ đế, Thập nhị nhân duyên).

00.10.31:3/ Nhật một hoàn chiếu: Đức Phật thuyết pháp được 49 năm, trước khi nhập Niết bàn, đức Phật nói pháp cao siêu trở lại chỉ tu hành để thành Phật(mọi người đã thành Phật) giống thời Nhật xuất tiên chiếu.

00.13.09: Cuộc đời đức Phật thuyết pháp có Tam thời và Ngũ giáo.

00.13.10: Ngũ giáo: Tiểu thừa giáo, Thủy giáo(Tiểu thừa→Đại thừa), Chung giáo(đại thừa), Đốn giáo(nói thẳng, kinh Như Lai Viên Giác) và Viên giáo(tròn đầy viên mãn).

00.20.06: Kinh Duy Ma Cật có cả ba thời kỳ, vừa có Nhật xuất tiên chiếu vừa có Nhật một hoàn chiếu, Nhật thăng chuyển chiếu.

00.22.17: Kinh Hoa Nghiêm có 4 pháp giới:

1/ Lý pháp giới.

2/ Sự pháp giới.

3/ Lý sự vô ngại pháp giới

4/Sự sự vô ngại pháp giới

00.23.15: Đạo Phật không rời Thiên, rời Quán.

00.23.38: Quan: Mắt mở to để nhìn; Quán: Nhìn thấy mọi sự vật trong vũ trụ bằng trí tuệ.

00.26.22: Bồ tát DMC là người bắt tư nghi, đạo diễn cảnh bắt tư nghi, thuyết pháp bắt tư nghi.

00.26.44: Bắt tư nghi là gì? (không thể luận bàn, nghĩ ngợi, người ngoài không hiểu được)

00.29.37: Bồ tát là người bắt tư nghi thế nào?

- 00.30.03: Trưởng giả DMC là người bất tư nghi : Bên ngoài hình dáng, sinh hoạt giống như người cư sĩ bình thường nhưng bên trong là bậc Đăng giác Bồ tát.
- 00.30.54: Bồ tát DMC nói pháp bất tư nghi thế nào? (Có thể búng thế giới chư Phật trong 10 phương đem về tịnh thất mà không suy suyển...).
- 00.33.47: Đức Phật và các Bồ tát không phải là nhà ảo thuật thiên tài.
- 00.34.14: Ngài DMC là bậc cao tịch hạ: Bản chất là vị Đại Bồ tát Đăng Giác gần thành Phật, ngài hiện thân là người thường để giáo hóa chúng sanh. Cư sĩ đừng tự đắc mình có hiểu biết sâu và Xuất gia cũng đừng mặc cảm hàng cư sĩ sẽ ngã man công cao với mình.
- 00.36.37: Muốn nghe được kinh DMC phải học về: Pháp giới(Lý, sự pháp giới; lý sự, sự sự vô ngại pháp giới).
00. 37.37: +Quán là tên khác của Thiên.
+Chỉ Quán: Ngăn chặn vọng tâm đặt tư tưởng vào một đầu đề nào đó để tư duy.
- 00.38.56: Thập huyền duyên khởi(Thập huyền môn):
- 00.40.01:1/ Đồng thời cụ túc tương ứng môn: Nhìn một pháp thấy có đầy đủ muôn pháp(thân con người có thất đại)thuộc Lý pháp giới→ Sự pháp giới→Lý sự vô ngại pháp giới→Sự sự vô ngại pháp giới.
- 00.50.00: Giữ giới cốt để có định→tuệ.
- 00.54.48:2/ Chư pháp tương tức tự tại môn: Các pháp tương tức, cái này có do cái kia có; trong cái kia có nhân tố của cái này.Tự nó tức nhau, làm ra nhau một cách tự tại. Không có pháp nào rời nhau mà có được(Hữu tình tức là Vô tình và ngược lại).
- 00.59.10: 3/Nhất đa tương dung bất đồng môn: Một và nhiều dung chứa nhau (tương tức tương dung nhau)trong một pháp nhưng bất đồng(thất của ngài DMC chứa 32.000 tòa sư tử).

DMC 02: CHUẨN BỊ TƯ TƯỞNG NHÂN THỨC KINH DUY MA CÁT - KỲ 2 (ngày 15/7/1992)

- 00.14.03: 3/ Nhất đa tương dung bất đồng môn: Một và nhiều dung chứa nhau(nhiều thứ đậu chứa trong một cái keo, vũ trụ chứa hữu tình và vô tình) trong một pháp.
- 00.18.40: Học Phật phải “Nhu thuyết tu hành” mới có lợi ích.
- 00.19.50: 4/ Nhân đa la võng cảnh giới môn: Nhân đà la võng(lưới của trời Đế Thích). Mọi sự vật duyên khởi trùng trùng vô tận như lưới trời Đế Thích.
- 00.21.49: 5/ Vi tế tương dung an lập môn: Dung chứa nhau trong một điểm hết sức vi tế(Chuyện sư tử vàng. Thế gian chơn điều ngự tùy cơ đậu giáo.Tọa như trần lý chuyển đại pháp luân).
- 00.28.37: Cần nhìn vạn pháp là bản thể chung cùng, hiện tượng vạn pháp do nhân duyên biến hiện mà thôi.
- 00.31.42: 6/ Bí mật ẩn hiển câu thành môn: Vạn pháp có sự ẩn hiển bí mật(h nhìn ngôi chùa, ngôi chùa hiển, nguyên liệu xây chùa ẩn).
- 00.40.40:7/ Chư tầng thuận tạp cụ đức môn: Vạn pháp chứa đức tánh thuận và tạp(Tâm hồn con người hay Vàng khi thuận khi tạp).

00.45.27: 8/ Thập thế cách pháp vị thành môn: Quán vạn pháp về mặt thời gian. Thời gian là vô nghĩa không có dài ngắn(dựa trên vật chất hiện tượng hữu tình vô tình đánh giá thời gian, nhìn tóc bạc biết có tuổi).

01.05.00: 9/ Duy tâm hội chuyên thiện thành: Vạn pháp đều duy tâm.

01.06.00:10/ Phát sự hiển pháp sanh giải môn: Dựa trên sự vật hiện tượng cụ thể mà có thời gian không gian.

DMC 03:LỜI TỰA KINH DUY MA CÁT - KỲ 3 (ngày 22/7/1992)

00.01.00: Trong Thập huyền môn, 8 câu đầu nói về không gian, câu 9 nói về thời gian, câu 10 nói về mọi sự vật có được dựa trên không gian và thời gian.

00.08.31: Kinh DMC có tên gọi là Duy Ma Cát Sở Thuyết Bất Tư Nghì Giải Thoát Kinh thuộc NHƠN PHÁP.

00.11.54: Kinh Thủ Lăng Nghiêm có đề kinh(19 chữ): *Đại Phật Đảnh*(Dụ) *Như Lai Mật Nhơn*(Nhơn) *Tu Chứng Liễu Nghĩa Chư Bồ Tát Vạn Hạnh Thủ Lăng Nghiêm*(Pháp) Kinh.

00.13.28: PHÁP+DỤ: Kim Cang Bát Nhã kinh; Đại thừa Diệu Pháp Liên Hoa kinh.

00.18.27: Thế nào là pháp môn giải thoát bất tư nghì?

00.22.03: DMC là kinh ngài DMC dạy về pháp môn bất tư nghì giải thoát (giải thoát không thể nghĩ bàn được.”Như nhơn ẩm thủy lãnh noãn tự tri”).

00.29.14: Lời Tựa kinh DMC.

00.29.53: Mãn tự giáo: Hệ tư tưởng giáo lý liễu nghĩa Đại thừa.
Bán tự giáo: Hệ tư tưởng Tiểu thừa.

00.34.28: Lục tức Phật: Lý tức Phật. Danh tức Phật. Quán hành tức Phật. Tương tự tức Phật. Phân chứng tức Phật. Cứu cánh tức Phật.

00.40.00: Muốn có pháp bất tư nghì phải quán pháp giới nhất chân, bất nhị(Chư pháp tương tức. Nhất đa tương dung. Chư tạng cụ túc môn).

00.49.56: Ba lần hiện Tịnh độ nói về thân lực bất tư nghì.

00.51.48: 1/Tâm tịnh cõi Phật tịnh “ Tùy kỳ tâm tịnh tức Phật độ tịnh. Dục tịnh Phật độ tiên tịnh kỳ tâm”.

00.55.45: Học giáo lý Đại thừa, Chúng ta cần tạo cho mình một cõi Phật thanh tịnh qua việc xây dựng tâm thanh tịnh(Chư tạng thuần tạp cụ túc môn. Chư pháp tương tức).

01.01.03: Trong pháp giới có chỗ tịnh chỗ uế nhưng từ chỗ uế có thể chuyển thành tịnh được.

01.04.00: 2/Lục căn, lục trần, lục thức đều là dữ kiện chứng đắc viên thông. Cõi Ta bà đức Phật dùng thanh trần tác dụng vào nhĩ căn mọi người. Thế giới Chúng hương, Phật hương tích dùng hương trần.

01.05.06: Lục tổ Huệ Năng: “ Phật pháp bất ly thế gian giác”.

01.07.32: Có 5 thứ nhãn: Nhục nhãn, Thiên nhãn, Pháp nhãn, Tuệ nhãn, Phật nhãn. Đừng xử dụng Nhục nhãn thường.

01.09.44:3/ Tuệ nhãn+Phật nhãn: Tịnh độ đức Vô Động Như Lai+ Uế độ cõi Ta bà không có hai: Pháp giới nhất chân(Đốn giác liễu Như Lai thiên. Lục độ vạn hạnh thể trung viên).

DMC 04: CHƯƠNG THỨ NHẤT- CỘI NƯỚC PHẬT - KỶ 4(ngày 29/7/1992)

- 00.01.32: Nhắc lại ba lần hiện Tịnh độ trong kinh DMC: Pháp giới nhất chân.
- 00.01.53: Lần 1: Ngay nơi cội Ta bà có thể trở thành Tịnh độ.
- 00.02.02: Lần thứ 2: Ngoài cội Ta bà vẫn có cội Tịnh độ khác là Tịnh độ của Phật Hương Tích(thế giới Chúng hương).
- 00.02.30: Lần thứ 3: Tịnh độ của đức Vô Động Như Lai sáp nhập với cội Ta bà. Không có hai không có khác.
- 00.03.06: Tập nhận thức pháp giới là nhất chân(Nhất đa tương dung nhưng bất động, chư pháp tương tức).
- 00.15.50: Kinh Pháp hoa: Phật ba lần phát hào quang: Khai thị cho chúng sanh ngộ nhập Tri kiến Phật(Pháp giới nhất chân, bất nhị).
- 00.17.25: Lần 1: Phát hào quang chặn giữa hai chân mày: Soi rọi 18.000 thế giới ở phương Đông: Trí tuệ phát xuất từ một điểm thì tầm nhận thức thế giới hữu hạn chỉ ở phương Đông.
- 00.18.38: Lần 2: Phát hào quang ở 2 điểm(thêm ở vô kiến đánh tướng) thấy hằng hà sa số bất khả thuyết chư Phật: Trí tuệ cao tầm nhìn rộng hơn.
- 00.19.40: Lần 3: Hào quang có từng lỗ chân lông: Toàn thân là khối trí tuệ.
- 00.21.27: Muốn hiểu pháp giới nhất chân phải tập tu Chỉ Quán Thiền na. Mỗi một môn trong Thập huyền môn là một đề tài tu tập Chỉ Quán Thiền na.
- 00.22.12: Cách đọc kinh DMC.
- 00.24.04: CHƯƠNG THỨ NHẤT: CỘI NƯỚC PHẬT.
- 00.24.27: Chư Phật trong mười phương làm cách nào để có cội nước Phật thanh tịnh? Chúng ta muốn có cội Phật thanh tịnh phải làm gì?
- 00.34.20: Đọc, học kinh DMC (đúng cách), đường tu tập vững bước tiến lên không một thế lực ma quân tá đạo nào dám lấy mắt mà nhìn đừng nói chi chuyện manh tâm mê hoặc.
- 00.35.01: Phật tử đừng có tình cảm lặt vặt, nói gì cũng nghe. Phải lấy trí tuệ nhận thức.
- 00.36.55: Trồng sâu cội đức, tri hành tự tại.
- 00.39.28: Phước đức trí tuệ không bán được.
- 00.42.55: Bồ tát xa lìa ngũ cái(tham dục, sân nhuế, thù miên, điệu cử, nghi), Thập triền(phân, hận, phú, nã, tật, xan, cuồng, xiển, hại, kiêu).
- 00.48.53: Tu phải giữ gìn chánh niệm, chánh định, không khởi tâm sở đắc.
- 00.54.08: Thật tướng là gì? (Vô tướng).
- 01.04.16: Không kẹt hai bên: Không chấp thường, chấp đoạn
- 01.05.55: Hoặc lậu tam giới không còn: Hoặc: Kiến hoặc, Tư hoặc. trần sa hoặc, Vô minh hoặc. Lậu: Phiền não vô minh.
- 01.07.20: Đẳng: Bình đẳng. Nhìn vạn pháp trên phương diện tổng thể.
- 01.11.10: Đẳng Quán Bồ tát: Quán vạn pháp bình đẳng.
Bất Đẳng Quán Bồ tát: Quán vạn pháp bất bình đẳng, sai biệt do nhân duyên biến hiện.

01.13.11: Đẳng Bất Đẳng Quán Bồ tát: Quán bản thể+hiện tượng vạn pháp.
Hiện tượng và bản thể không ngoài nhau(chư pháp tương tức).

DMC 05: CHƯƠNG THỨ NHẤT- CÔI NƯỚC PHẬT - KỶ 5 (ngày 6/8/1992)

- 00.01.05: Chủ đích của phẩm Phật quốc: Phật dạy phương pháp xây dựng cõi Phật thanh tịnh cũng là phương pháp tu hành thành Phật.
- 00.03.05: Không phải chỉ có cõi nước Phật A Di Đà ở Tây phương mới là cõi Tịnh độ. Cõi nước chư Phật trong mười phương đều là Tịnh độ cả.
- 00.05.20: Thế giới Ta bà thành uest độ do tâm trạng đầy rẫy vô minh phiền não, nghiệp chướng sâu dày. Tỉnh ngộ cõi uest độ trở thành thanh tịnh. Pháp giới nhất chân.
00. 06.40: Đẳng Quán Bồ tát: Nhìn vạn pháp bình đẳng bên mặt bản thể.
Bất Đẳng Quán Bồ tát: Nhìn vạn pháp bên mặt hiện tượng.
- 00.12.14: Bảo Tích: Trồng căn lành nhiều đời kiếp.
- 00.13.42: Giới thiệu pháp giới nhất chân.
- 00.16.46: Dùng sức thần Phật: Cách dạy tu. Mọi người tư duy bằng giải thoát giác ngộ coi như có sức thần Phật. Sức thần bằng trí tuệ, giác tỉnh của mình.
- 00.20.55: Phật chỉ là đấng Pháp Vương, thế tôn tự tại trước các pháp.
- 00.21.20: Đức Phật thuyết pháp Không có cũng không không.
- 00.22.26: “Nhân duyên Như Lai nói có”: Khổ khổ, hoại khổ, hành khổ.
- 00.22.45: “Phật nói không có”: Vô(khổ tập diệt đạo) vì tự tánh không có gì khổ, không có Bồ đề Niết bàn(Bí mật ẩn hiện câu thànhmôn).
- 00.25.55: “ Cũng không không”: Tự trái với chơn tánh theo vòng mê sanh ra khổ.
- 00.27.43: “Pháp vốn vô ngã, vô thọ giả”: Vô ngã: không (thường, cố định, bất biến, tự chủ), vô nhơn, vô chủ.
- 00.28.59: Vô thọ giả: (Thọ: Thọ mạng). Sanh già bệnh chết.
- 00.30.50: Vạn vật không có thọ giả. Sanh sanh diệt như những đợt sóng. Phải tập quán như vậy.
- 00.31.59:”Sở tác giai biện cụ chư Phật pháp”: Việc làm đã xong.
- 00.37.34: Phật tử phải tuyệt đối tin nhân quả.
- 00.37.48:” Ba lần chuyển pháp côi đại thiên
Pháp luân ấy bản lai thanh tịnh”
- 00.43.50: Không phải do tu mà thành Phật.
- 00.45.08: Nhơn thừa và Thiên thừa phải dựa giáo lý Tứ đế mà tu rất có lợi ích.
- 00.49.50: Đức Phật thuyết pháp có Tam niệm trụ: Khen chê bất động. Không khen không chê cũng bất động(Bất phong bất động).
- 01.10.09: Triền phược: Ngũ cái+Thập triền.
- 01.12.16: Đấng vượt khỏi thế gian: Học Phật cần vượt khỏi thế gian mà vẫn hiện hữu trên mặt đất này.

DMC 06: CHƯƠNG THỨ NHẤT- CÔI NƯỚC PHẬT - KỶ 6 (ngày 13/8/1992)

- 00.01.11: Cõi nước thanh tịnh của Phật do đâu mà có? Cách xây dựng cõi Phật?
- 00.02.48: Mọi tầng lớp chúng sanh chính là cõi Phật thanh tịnh của Bồ tát. Vì do sự giáo hóa, điều phục, bồi dưỡng trí tuệ cho chúng sanh mà có cõi Phật thanh tịnh(duy tuệ thị nghiệp).
- 00.09.13: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng TRỰC TÂM(nhìn vạn pháp bằng Y tha duyên nhi sanh khởi, Thập như thị).
- 00.22.20: “Thế thế thường hành Bồ tát đạo”
- 00.24.36: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng THÂM TÂM, BỒ ĐỀ TÂM(cầu trí tuệ),
- 00.38.17: “Điều ngũ thiên minh giai đạo lý.
Sương đầu lạc diệp thị thiên na”
- 00.38.26: : Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng BỐ THÍ,
- 00.40.00: Bồ thí Ba la mật: “Bất u trụ sắc thanh tâm, bất ú trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp sanh tâm, ung vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm”.
- 00.40.50: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng TRÍ GIỚI(sẽ được Thập thiện nghiệp đạo viên mãn).
- 00.44.15: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng hạnh NHÃN NHỤC(32 tướng hảo trang nghiêm).
- 00.49.55: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng sức TINH TẤN(phát triển công đức lành).
- 00.50.30: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng THIỀN ĐỊNH(tâm không bất loạn).
- 00.54.10: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng TRÍ TUỆ(chánh định)
- 00.56.40: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng TÚ VÔ LƯỢNG TÂM(Từ, Bi, Hỷ, Xả vô lượng).
- 00.58.20: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng TÚ NHIỆP PHÁP(Bồ thí, Ái ngữ, Lợi hành, Đồng sự).
- 00.59.12: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng PHƯƠNG TIỆN
- 00.00.50 : Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng 37 PHẨM TRỢ ĐẠO, HỒI HUỐNG TÂM.
- 01.01.11: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng sự THUYẾT PHÁP(dạy dứt trừ nhân BÁT NẠN)
- 01.01.36: Bát nạn: Địa ngục, nga quỷ, súc sanh, bắc câu lô châu, Phật tiền, Phật hậu, trường thọ thiên(vô tướng thiên), manh lung ám á(đui điếc, câm, ngọng).
- 01.04.04 : Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng TỰ GIỮ GIỚI HẠNH, THẬP THIỆN NGHIỆP
- 01.06.23: Bồ tát xây dựng cõi Phật cho mình bằng việc làm.
- DMC 07: CHƯƠNG THỨ NHẤT- CÕI NƯỚC PHẬT - KỶ 7 (ngày 20/8/1992**
- 00.02.06: Theo kinh Đại thừa, Niệm Phật nhiều hay ít đều được vãng sanh về cõi Phật vì đã phát huy được tự tánh Di Đà, đã khơi dậy duy tâm Tịnh độ nơi tâm mình. Niệm Phật vừa Chỉ Quán(chận đứng phiền não, quán tự tánh nơi tâm). Pháp môn Tịnh độ không phải chỉ đặt tin

tường nơi Phật A Di Đà ở Tây phương phía mặt trời lặn và cũng nên gởi gắm tâm hồn ở cảnh Tây phương đẹp đẽ.

- 00.07.35: Pháp môn Tịnh độ chủ trương Duy tâm tịnh độ. Tâm thanh tịnh thì quốc độ nơi ta ở trở thành cõi Cực lạc.
- 00.08.40: Xây dựng cõi Phật của Phật A Di Đà không cần rời bỏ cảnh giới này mà vẫn thành Phật Di Đà ở cõi Cực lạc.
- 00.09.06: Khi nhìn bằng Phật nhãn thì cảnh giới hiện tại thanh tịnh, thấy ô uế là do tâm ta.
- 00.10.08: Muốn xây dựng cõi Phật bằng Trục tâm, Bồ đề tâm... phải dựa trên 9 kinh làm cơ sở phát huy tâm lành.
- 00.10.35: “Tùy kỳ tâm tịnh tắc Phật độ tịnh.
Diệt tịnh Phật độ tương tịnh kỳ tâm”
- 00.10.54: Ông Xá Lợi Phát khởi ý niệm hoài nghi: Tâm Bồ tát thanh tịnh thì cõi Phật thanh tịnh. Vậy Thế tôn xưa kia tu nhân, hành Bồ tát hạnh có lẽ tâm không thanh tịnh nên cõi Phật ngày nay không thanh tịnh?
- 00.13.25: Do tội chướng chúng sanh làm cho chúng sanh không thấy cõi nước Phật thanh tịnh trang nghiêm.
- 00.18.05: Người học đạo phải biết thiếu dục tri túc mới có an lạc.
- 00.19.30: Xá Lợi Phát thấy cõi Phật gai góc rùng rú do còn tâm phân biệt thấp cao, không sử dụng Tuệ nhãn. Nên nhìn vạn pháp bằng tâm bình đẳng.
- 00.28.40: Nếu còn hòa mình trong trần tục thì nên tu nhơn thừa, giữ năm giới.
- 00.29.15: Phải xác định lối tu của mình.
- 00.31.55: Tu nhơn thừa đúng rồi lúc bỏ thân vẫn trở lại làm người. Tu Thập thiện trở lại làm người giàu có hạnh phúc an lành. Khi niệm Phật đã sanh Tịnh độ.
- 00.33.45: Đức Phật dùng ngón chân ấn xuống đất(tâm địa), 3.000 đại thiên thế giới đẹp đẽ hiện lên... (nhờ sức oai thần Phật): Lời Phật dạy(sức trí tuệ) làm mọi người tỉnh ngộ thấy các cõi nước thanh tịnh.
- 00.42.40: Địa ngục không có đối với những người không tạo ra ngũ nghịch thập ác.
- 00.45.46: Thấy cảnh bất tịnh do nghiệp chướng nặng, phước đức mỏng. Tất cả các pháp là Phật pháp.
- 00.49.04: Chư thiên cùng thọ dụng một bát đựng cơm, tùy phước đức của mỗi chư Thiên mà màu cơm và mùi hương có khác.

DMC 08: CHƯƠNG THỨ HAI- PHƯƠNG TIỆN - KỶ 8 (ngày 27/8/1992)

- 00.03.21: Phương tiện là gì?(Lấy thân, khẩu, ý làm phương tiện, nói pháp tiêu thừa hưởng về thân Kim cang bất hoại của Phật).
- 00.10.54: Duy Ma Cát: Tịnh danh, Vô cấu sinh.
- 00.14.53: Vô sanh pháp nhẫn: Nhìn vạn pháp bất sanh bất diệt.
- 00.18.15: Thị hiện: Hiện một cách tùy ý như giả đồ.
- 00.28.10: Giới có hai thứ: Tánh giới(phạm vào bị tội sát, đạo, dâm, vọng) và Giá giới(ngăn đề phòng).
- 00.30.50: Người trượng phu: Tài thượng phân minh. Phú quý bất năng dâm. Bần tiện bất năng di. Uy dũng bất năng khuất.
- 00.32.24: “ Thủy tương tượng thám tri thâm tiêm.

Nhơn dụng tài giao tiện kiến tâm”

- 00.34.15: Qua đạo đức và hành động của Bồ tát DMC, ta hãy tự đánh giá để biết phẩm hạnh của mình.
- 00.40.50: Đại thừa không đánh giá con người qua hình thức.
- 00.42.57: DMC thuyết chánh pháp khi có nhiều người đến thăm.
- 00.45.22: Triển khai về mặt mục nát của thân: Thân vô thường như bọt nước, vô ngã như cây chuối, như đất, gió, lửa(Thất đại trong K. Thủ Lăng Nghiêm).
- 00.49.52: Thân này vô tác giả do Thất đại duyên khởi hình thành. Vô ngã, vô nhân, vô tướng, vô tác giả tướng. Vạn pháp giai không. Không cũng giả danh.
- 00.56.09: Một trăm lẻ một có ý nghĩa tượng trưng số đó cứ thế mà tăng lên...
- 01.00.00: Triển khai mặt tích cực của thân.
- 01.00.44: Phật có ba thân: Pháp thân, Báo thân(thân đền trả đúng hơn của mình làm), Ứng thân(thị hiện).
- 01.07.17: 37 phần trợ đạo: Tứ niệm xứ, Tứ chánh cần, Tứ như ý túc, Ngũ căn, Ngũ lực, Thất bồ đề phần, Bát chánh đạo.
- 01.09.50: Bồ tát DMC hiện thân có bệnh(phương tiện về thân) để nói về pháp tiểu thừa khổ không vô ngã(phương tiện về khẩu) phát tâm hướng về Bồ đề(phương tiện về ý).
- 01.16.54: Tham sân si mạn, phiền não là hạt giống của Như Lai.
- DMC 09: CHƯƠNG THỨ BA- I/ THANH VĂN - KỶ 9 (ngày 4/9/1992)**
- 00.03.06: Thanh văn có 4 quả vị từ thấp đến cao: 1/Tu đà hoàn, 2/Tu đà hàm, 3/A na hàm, 4/ A la hán.
- 00.05.40:1/Quả Tu đà hoàn(Nhập lưu, Dự lưu): Đoạn trừ Kiến hoặc(Thân kiến, Biên kiến, Tà kiến, Kiến thủ, Giới cấm thủ).
- 00.13.00: Biên kiến: Thường kiến và Đoạn kiến.
- 00.23.16:2/Quả Tu đà hàm: Trong Dục giới(tham, sân, si, mạn, nghi) chia làm 9 phần từ nặng đến nhẹ, đạt được 6 phần là có quả vị Tu đà hàm.
- 00.30.35: Giáo lý chánh pháp không có mặt pháp. Ngã sở hữu quá lớn nên tham vọng lớn, diệt trừ khó.
- 00.30.55: Quả Tu đà hàm còn gọi là Nhất lai(còn trở lại Dục giới một lần).
- 00.31.07: 3/Quả A na hàm gọi là Bất lai (Dục giới): Tự tại trước vật chất.
- 00.32.13: 4/Quả A la hán(Ứng cúng, Sát tặc, Vô sanh): Đoạn trừ Kiến hoặc, Tư hoặc(tham,sân,si,mạn, nghi).
- 00.34.28: Xuất ly Tam giới: Không còn khổ vụn vặt trong Tam giới(Quả A la hán).
- 00.36.34: Vấn đề Thiên.
- 00.37.31: Trưởng giả DMC nằm một mình, một giường trong một thất.
- 00.42.12: Đệ I giác ngộ trong kinh Bát đại nhân giác: Thê gian vô thường, quốc độ nguy thúy, tứ đại khổ không, ngũ ấm vô ngã, sanh diệt biến dị, hư nguy vô chủ, tâm thị ác nguyên, hành vi tội tâu, như thị quán sát. Tiệm ly sanh tử.
- 00.44.42: Thiên không phải ngồi mà do không dính mắc tam giới mà thân tâm vẫn sinh hoạt trong tam giới, không rời diệt tận định

- 00.51.56: Diệt tận định: Mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý, mặt na đều diệt hết.
Thấy, nghe, ngửi, nếm, xúc, biết vẫn như mọi người nhưng như không nghe thấy gì hết.
- 00.52.57: Tâm không cột vào trong cũng không tản mạn ra ngoài mới là ngòai thiên.
- 00.55.24: Không khởi tâm đoạn trừ phiền não mà vẫn có Niết bàn.
- 00.56.47: Trục chỉ.
00. 59.09: Thiên tông chỉ Thiên không có Trì chú.
- 01.05.30: Muốn thành Phật phải tu nhân trí tuệ.
- 01.05.48: Mật tông: Tam mật tương ưng, cột thân miệng ý, không phát sanh trí tuệ, không nhận thức được chân lý.
- 01.08.38: Không nên đặt nặng vấn đề Tông phái.
- 01.10.24: Mục đích Duy thức tôn: Quán vạn pháp duy thức, duy sự phân biệt. Nhận thức được vạn pháp y tha duyên nhi sanh khởi, không chấp mắc(biến kế), đạt đến Viên thành thật tánh.

DMC 10: TINH THẦN THIÊN TRONG GIÁO LÝ ĐẠO PHẬT - KỲ 10

(ngày 11/9/1992)

- 00.01.18: Thiên(tư duy, tĩnh lực) có nhiều bậc: Tiểu thừa thiên(Thanh văn thiên), Đại thừa thiên(Bồ tát thiên), Như Lai thiên.
- 00.07.23: Duyên nhân Phật tánh: 37 phần trợ đạo(Thanh văn thiên).
- 00.08.10: Bồ tát thiên dựa trên Lục độ(Bồ thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiên định, trí tuệ).
- 00.12.24: Như Lai thiên: Lục độ vạn hạnh đầy đủ. Phải qua Tiểu thừa, Đại thừa thiên. Phải quán được pháp giới nhất chân.
“ Đón giác liễu Như Lai thiên
Lục độ vạn hạnh thể trung viên”
- 00.16.50: Như Lai thiên đi, đứng, nằm, ngồi đều thiên và hiệu quả như nhau.
- 00.24.59: Trước khi cha mẹ sanh ta, ta là ai?(Như Lai Tàng, Thất đại duyên sanh).
- 00.30.54: Thời gian là gì?(dựa trên vật chất mà có khái niệm thời gian ngắn dài).
- 00.33.08: Không gian là gì?(dựa trên vật chất).
- 00.33.47: Vạn pháp giai không, như huyễn nên không gian, thời gian không có giá trị.
- 00.35.31: Thiên tôn, Hoa Nghiêm tôn, Pháp hoa tôn: Thiên về Pháp tánh.
Duy thức tôn, Tam luận tôn, Luật tôn, Tịnh độ tôn...: Thiên về Pháp tướng.
- 00.36.26: Hoa Nghiêm tôn: Quán 4 pháp giới.(lý, sự, sự sự, lý sự)vô ngại pháp giới.
- 00.40.20: Pháp Hoa tôn: Quán Nhất tâm tam quán(Không, Giả, Trung đạo quán).
- 00.42.20: Chỉ= Tĩnh; Quán=Lự.
- 00.43.00: Nhất tâm tam quán: 1/ Quán Không:Vạn dụng trí để thấy “ Vạn pháp giai không”.
- 00.44.30: 2/ Quán Giả: “Chúng nhân duyên sanh pháp.
Ngã thuyết tức thị không.

Diệc như thị giả danh.

Diệc thị trung đạo nghĩa”

- 00.46.50: Học Pháp Hoa để hiểu: Tất cả mọi người là Phật đã thành, đang thành, sẽ thành. Muốn được vậy phải Nhất tâm tam quán.
- 00.47.35: Duy thức tôn: Vạn pháp do đâu có? (Do nhất thiết chủng thức. Như thị như thị biến. Dĩ triển chuyển lực cố. Bị bỉ phân biệt sanh).
- 00.48.20: Dựa trên 3 pháp để quán: Biến kế chấp, Y tha khởi tự tánh, Viên thành thật tánh(Y tha khởi tự tánh là pháp quán trọng tâm. Phải quán vạn pháp y tha duyên nhi sanh khởi sẽ có tánh Viên thành).
- 00.52.40: Thật tánh vạn pháp là Thập như thị.
- 00.56.10: Tịnh độ tôn thiên nặng về Pháp tướng. Phải Quán: “ Pháp giới tàng thân A Di Đà Phật”(Hồng Danh sám hối)
- 00.57.40: Phật A Di Đà pháp giới tàng thân là sao? (Phật A Di Đà là Vô lượng quang, Vô lượng thọ).
- 01.00.30: Tâm thanh tịnh là tự tánh A Di Đà.
- 01.01.20: Quán: “ Quốc doanh Cực lạc tịch quang chơn cảnh cá trung huyền”

DMC 11: CHƯƠNG THỨ BA- II/ VẤN ĐỀ THUYẾT PHÁP - KỶ 11

(ngày 18/9/1992)

- 00.05.38: Vấn đề thuyết pháp.
- 00.06.54: Đối thoại giữa Mục Kiên Liên và ngài DMC.
- 00.08.15: Nên nói pháp “Như” của pháp.
- 00.09.47: Mục đích kinh DMC đưa những người ham mộ Tiểu thừa nâng đỡ và giúp họ phát ý chí Đại thừa.
- 00.11.40: Pháp vô ngã tướng, vô chúng sanh tướng, vô thọ mệnh tướng vì là pháp “NHƯ” không có tên.
- 00.16.11: NHƯ: Nó như thế nào nhìn nó như thế ấy, chân như, thập như thị, pháp cao siêu nhất trong đạo Phật vì có Phật với Phật mới hiểu.
- 00.17.48: Các giác quán: Các sự nghĩ ngợi, tư duy.
- 00.18.06: Đại thừa Khởi tín luận: “Nhất thiết chư pháp tùng bốn dĩ lai, ly văn tự tướng, ly ngôn thuyết tướng, ly tâm duyên tướng tất cánh bình đẳng bất khả phá hoại cố danh chơn như”.
- 00.24.00: Chân lý là không có nói. Pháp môn không hai.
- 00.27.50: Thuyết pháp phải biết căn cơ chúng sanh. Hướng lên tư tưởng Đại thừa.
- 00.29.07: Trục chỉ.
- 00.29.26: DMC gọi pháp tánh là pháp NHƯ. Phải hiểu nghĩa chữ BÁT và chữ VÔ mới nói được pháp NHƯ.
- 00.30.01: BÁT là gì? Chư pháp không tướng BÁT sanh, BÁT diệt, BÁT câu, BÁT tịnh, BÁT tăng, BÁT giảm... .
- 00.30.54: Tu Lục độ vạn hạnh → Bát nhã balamật → Ngũ uẩn giai không: Vạn pháp giai không(không sanh không diệt).
- 00.36.35: Chúng sanh khổ do thấy vạn pháp giai có.
- 00.37.14: Vạn pháp bất sanh bất diệt. Thấy bất sanh bằng cách nào?
- 00.37.25: “ Chúng nhân duyên sanh pháp. Ngã thuyết tức thị không. Diệc như thị giả danh. Diệc thị trung đạo nghĩa” → Sanh không thật sanh, diệt không thật diệt →Bất câu, Bất tịnh, Bất tăng, Bất giảm...

00.39.00: Cầu: Phiền não, khổ đau.

00.43.07: Bát bất trung đạo của Trung quán luận: “Bất sanh, Bất diệt, Bất đoạn, Bất thường, Bất lai, Bất khứ, Bất xuất, Bất nhập”.

00.48.55: Ngũ uẩn giai không: “Vô sắc, Vô thọ. Vô tướng, Vô hành, Vô thức”...

01.03.16: Pháp sư thuyết pháp phải quán căn cơ, nhìn đối tượng.

DMC 12: CHƯƠNG THỨ BA- III/ VẤN ĐỀ KHÁT THỰC - KỶ 12 (ngày 02/10/1992)

00.04.02: Giáo lý Tiểu thừa dạy cho hàng Thanh văn, thuộc loại Bán tự giáo(chưa đầy đủ). Giáo lý Đại thừa thuộc loại Mãn tự giáo, đạt tới Vô thượng Niết bàn.

00.05.14: DMC gọi pháp tánh là pháp NHƯ. Phải hiểu nghĩa chữ BÁT và chữ VÔ mới nói được pháp NHƯ.

00.08.37: NHƯ: Như Như: Thật tướng vạn pháp là giai không(Vô tướng).

00.13.06: Người học đạo phải tu tập thiền quán để nhận định được “ vạn pháp bất sanh”.

00.14.09: “ Tánh sắc chơn không, tánh không chơn sắc, thanh tịnh bản nhiên, châu biến pháp giới, tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng, tuần nghiệp phát hiện”.

00.32.56: Vạn pháp bất nhất bất dị; bất đoạn bất thường, bất lai bất khứ.Thí dụ.

00.35.34: Thị cố không trung Vô sắc, Vô thọ, Vô tướng,Vô hành, Vô thức...

00.37.59: Thập nhị nhân duyên: Vô vô minh diệt Vô vô minh tận nãi chí Vô lão tử diệt Vô lão tử tận (Thật tánh vô minh là Phật tánh).

00.40.40: Khổ là giả, không có thật(Vô khổ Vô tập Vô diệt Vô đạo).

00.44.30: Vô trí diệt vô đắc.

00.48.35: Ngài Ca Diếp tu hạnh Đầu Đà(Đầu tâu: phải giữ)ăn đúng bữa, tiết lượng, chỉ khát thực ăn, chỉ mặc ba y, chỉ khát thực ở nhà nghèo, thường sống ở bãi tha ma, cội cây, đồng trống thường ngồi ít nằm, không cạo râu tóc...

00.53.47: Ngài DMC đánh đổ hạnh khát thực nhà nghèo (muốn đạt đến cứu cánh không phương tiện)

00.54.23: Đối thoại giữa ông Ca Diếp với Ngài DMC về vấn đề khát thực.

00.59.15: Nên khát thực với tâm bình đẳng, vì giáo hóa mà khát thực .

01.02.47: Đoàn thực, Thiền duyệt vi thực, Thức thực, Lạc thực.

DMC 13: CHƯƠNG THỨ BA- IV/ LAI VẤN ĐỀ KHÁT THỰC - KỶ 13 (ngày 09/10/1992)

00.01.04: Ngài Đại Ca Diếp là tổ thứ nhất, được Phật truyền cho bài kệ:

“ Pháp pháp bốn vô pháp.

Vô pháp pháp diệt pháp.

Ngã phó vô pháp thời.

Pháp pháp hà tăng pháp”

00.06.39:Tu hành không cần quan tâm đến giàu nghèo.

00.12.21: “ Thanh bản thường lạc. Trọc phú đa ưu”.

- 00.16.30: BÌNH ĐẲNG (Tứ vô lượng tâm) là tiêu chuẩn đo đạo đức của người đạo sĩ.
- 00.16.50: Đại từ: Từ năng hi lạc. Làm cho vui tất cả chúng sanh như nhau.
- 00.17.00: Đại bi: Bi năng bạc khổ. Hóa giải các khổ của chúng sanh như nhau (không phải là thương).
- 00.18.57: Đức Phật không hề thương người nào. Phật chỉ cho vui và cứu khổ.
- 00.27.17: Đối với vạn vật nên vô tâm (Đản tự vô tâm ư vạn vật).
- 00.33.47: Quan điểm khát thực của Bồ tát:
 + Ăn là phụ. Giáo hóa chúng sanh thành Phật là chánh.
 + Thuyết pháp là phụ. Đoạn trừ vô minh phiền não cho mình là chánh.
 + Dạy cho chúng sanh thành Phật là phụ. Bồi dưỡng trí tuệ thành Phật cho mình là chánh.
- 00.37.26: Pháp liễu nghĩa thượng thừa, không chú trọng cúng dường để được phước. Cũng không chú nguyện ban phước cho người cúng dường.
- 00.43.23: Đối thoại giữa ông Tu Bồ Đề với ngài DMC về vấn đề khát thực.
- 00.45.09: Khát thực cần có tâm bình đẳng.
- 00.46.50: Không đoạn trừ cũng không tùy thuận dâm nộ si?
 Quân bất kiến: “Tuyệt học vô vi nhân đạo nhân
 Bất trừ vọng tưởng bất cầu chơn
 Vô minh thật tánh tức Phật tánh
 Áo hóa không thân tức Pháp thân”
- 00.50.30: Tướng nhất: Pháp giới nhất chân.
- 00.55.40: Không cần tìm gặp Phật. Không cần nghe pháp Phật (Mọi người là Phật, có Phật tánh bên trong). Đừng tìm Phật bên ngoài.
- 00.58.08: Chỉ nghe pháp Phật: “Pháp pháp bản vô pháp. Pháp pháp bản vô pháp”
- 01.01.00: Xóa bỏ trí phân biệt, tâm bình đẳng mới nhận khát thực.
- 01.05.21: Gặp Phật qua 32 tướng, qua thuyết pháp chưa hẳn đã gặp Phật.
- 01.12.00: Cần quán tâm, không thương ai hết.
- 01.15.57: Tất cả pháp như huyễn. Tướng giải thoát là tướng các pháp.

DMC 14: CHƯƠNG THỨ BA- V /LẠI VẤN ĐỀ THUYẾT PHÁP- KỶ 14
(ngày 16/10/1992)

- 00.07.10: Những lời đối thoại của DMC với Tu Bồ Đề nhằm hướng đến vạn pháp giai không như huyễn (quán Như huyễn).
- 00.08.39: “ Chơn tánh hữu vi không.
 Duyên sanh cố như huyễn.
 Vô vi vô khởi diệt.
 Bất thật như không hoa
 Ngôn vọng hiển phi chơn.
 Vọng chơn đồng nhị vọng”
- 00.11.25: Thâm ngộ thật tướng là vấn đề then chốt của một đạo sĩ.
- 00.16.11: Ngay trong tâm thanh tịnh đã có Phật bảo, Pháp bảo, Tăng bảo.
- 00.22.08: Ngũ uẩn hợp tan như mây nổi. Tham sân si chìm nổi như bọt bèo thì ai là người tạo nghiệp, chịu khổ.
- 00.24.09: Không đoạn vọng, chẳng cầu chơn vì vọng chơn đều vọng.

- 00.26.18: Mục Kiền Liên thần thông đệ nhất. Tu Bồ Đề giải không đệ nhất > Đại Ca Diếp đầu đà đệ nhất. Phú Lô Na thuyết pháp đệ nhất.
- 00.28.05: Dạy cho Tân học Tỳ kheo: Không dạy pháp sâu.
- 00.28.53: Phải quán xét tâm tánh các Tỳ kheo rồi hãy thuyết pháp.
- 00.33.30: Qua hình ảnh cư sĩ của ngài DMC nhằm đưa mọi người lên đỉnh cao đại thừa mà không cần hình thức.
- 00.33.48: Đại thừa không câu nệ hình thức. Tại gia hay xuất gia nghe, học, hành, sống theo chánh pháp đều được giải thoát.
- 00.53.20: Tu mà cầu phước báu là chưa biết giáo lý Phật.
- 00.56.46: Bồ đề Niết bàn là tự tánh vốn có của tất cả mọi người.
- 00.58.06: Nói phước báu là dẫn dụ những người sơ cơ. Đó là phương tiện ở trong phương tiện.

DMC 15: CHƯƠNG THỨ BA- VI / THUYẾT PHÁP YẾU- KỲ 15 (ngày 23/10/1992)

- 00.02.57: Kinh DMC đưa tư tưởng đệ tử Phật đến Bồ đề, Niết bàn vô thượng.
- 00.06.56: Các vị A la Hớn nói pháp không sai vì đó là những lời Phật dạy nhưng đều bị ngài DMC(thay thế chư Phật) khiển trách vì kinh điển Tiểu thừa của các vị A la hớn chỉ là sách lược, không đạt được cứu cánh thật sự.
- 00.12.25: Ai tu cũng phải đi ngang con đường các vị A la Hớn đang bị quở rầy rồi mới lên đỉnh cao Bồ đề vô thượng. Các vị A la hớn bị quở vì đi ngang con đường đó rồi bằng lòng dừng ở đó.
- 00.15.20: Thuyết pháp yếu: Những điều toát yếu, cốt lõi, đại cương.
- 00.15.44: Đức Phật bảo ông Ca Chiên Diên thăm bệnh ông DMC.
- 00.17.14: Kinh Niết bàn gọi là Tứ đảo(4 điều điên đảo làm cho chúng sanh đau khổ mà không biết: Vô thường, khổ, không, vô ngã).
- 00.17.43: Kinh Bát Đại Nhân Giác là giáo lý Đại Tiểu thừa cộng pháp. Đại thừa không ngừng ở giáo lý đó còn Tiểu thừa thì ngừng ở đó nên bị quở.
- 00.18.39: Đối với Đại thừa Bồ tát nhìn thật tướng của vạn pháp không nhìn sanh diệt của vạn pháp. Nhìn vạn pháp là VÔ.
- 00.20.11: Nhìn vạn pháp là KHÔNG(sắc bất dị không, không bất dị sắc, đương thể tức không).
- 00.31.03: Phải nhìn cho được thật tướng vạn pháp: Không- Vô tướng- Vô tác.
- 00.32.40: Không là duyên sanh như huyễn, rất ngắn ngủi.
- 00.37.09: Vì sao các pháp không sanh không diệt là nghĩa vô thường?
- 00.39.00: Tại vì thấy “vạn pháp là có” nên mới thấy vô thường, khổ, vô ngã, bất tịnh.
- 00.41.16: Ngài DMC dạy phải nhìn vạn pháp giai không(đương thể tức không).
- 00.46.10: Tập nhìn vạn pháp như huyễn.
- 00.53.25: Trục chỉ.
- 00.54.11: Thể nhập thật tướng vô tướng phải bằng trí tuệ tư duy của công sức mình thì mới biến thành của mình thật sự.
- 00.55.19: Phải tự mình tư duy quán vạn pháp như huyễn.

DMC 16 : CHƯƠNG THỨ BA- VII / VẤN ĐỀ THIÊN NHÃN - KỶ 16**(ngày 30/10/1992)**

- 00.02.07: Bất tịnh: Không an vui, không giải thoát.
Bất cầu: Những gì không làm đau khổ.
- 00.04.56: Nhận thức được chân lý Vô thường-Khổ - Vô ngã- Bất tịnh của Phật dạy chứng được Pháp nhãn(hàng Thanh văn), hóa giải được Nhơn không, chưa quán triệt Pháp không. Trừ được Kiến, Tư hoặc, chứng quả A la hán.
- 00.07.07: Pháp không: Bản thể của vạn pháp.
- 00.08.01: Đại thừa vẫn thấy Vô thường-Khổ - Vô ngã- Bất tịnh nhưng không sanh tâm nhân chán. Thấy tất cả hiện tượng vô thường đều từ trong Thường.
- 00.23.00: Vấn đề Thiên nhãn.
- 00.23.14: Thiên nhãn do quả báo mà có hoặc do tu chứng mà được(A Na Luật). Đừng quan trọng Thiên nhãn.
- 00.35.13: Trên đời này, ai là người có chơn Thiên nhãn?
- 00.45.29: Chỉ có Phật Thế tôn là người được chơn thiên nhãn, thường ở trong chánh định, thấy các cõi nước chư Phật không có tướng hai(do thiên định Như huyễn tam ma đề).
- 00.53.49: “ Nhục nhãn ngại phi thông
Thiên nhãn thông phi ngại.
Pháp nhãn quán nhất thể
Tuệ nhãn liễu tri không
Phật nhãn thể dụng đồng”
- 00.55.53: “Thiên nhãn thông phi ngại”: Thấy gần xa không quan trọng. Quan trọng thấy được chân lý.
- 00.57.29: “ Pháp nhãn quán nhất thể”: Cái thấy của hàng Thanh văn, hóa giải được Ngã không nhưng còn cầu mong Niết bàn. Còn Trần sa hoặc
- 01.05.01: Niết bàn của Đại thừa: Niết bàn vô trụ xứ.
- 01.06.21:” Tuệ nhãn liễu tri không”: cái thấy của Bồ tát.

DMC 17 : CHƯƠNG THỨ BA- VIII/ GIẢNG LUẬT - KỶ 17 (ngày**7/11/1992)**

- 00.01.30: Thiên nhãn thông phi ngại: Thấy xa rộng nhưng chưa phục vụ cho giải thoát trí tuệ.
- 00.02.45: Pháp nhãn quán nhất thể: Con mắt của hàng Nhị thừa Tứ quả Thanh văn, biết được Vô thường, khổ, không, vô ngã, bất tịnh. Xa lánh Kiến, Tư hoặc.
- 00.06.03: Tuệ nhãn liễu tri không. Bản thể của vạn pháp là không bản thể, do nhân duyên hòa hợp nên không thật có, thật diệt.
- 00.08.40: Phật nhãn thể dụng đồng: Bồ tát Đẳng quán(bình đẳng của sự vật tất đại không có gì hết). Bồ tát Bất Đẳng quán(quán sai biệt của vạn pháp). Bồ tát Đẳng Bất Đẳng quán(quán bản thể và hiện tượng của vạn pháp).

- 00.19.17:” Chơn tánh hữu vi không. Duyên sanh cố như huyễn. Vô vi vô khởi diệt. Bất thật như không hoa. Ngôn vọng hiển phi chơn. Vọng chơn đồng dị vọng....”
- 00.20.41: Phật nhãn nhìn hiện tượng, duyên sanh như huyễn nên không trốn tránh thành tựu Như Lai thiền.
- 00.29.10: Thấy và biết toàn diện, tận nguồn gốc vạn pháp: Chơn Thiên nhãn(pháp giới không có tướng hai).
- 00.31.50: Pháp giới nhất chân, không có tướng hai(Thụ cùng tam tế hoành biến thập phương).
- 00.44.33: Vấn đề giảng luật. Tiểu thừa có 250 giới(điều răn).
- 00.45.35: Vì sao gọi là Áo giới? Áo giới: Áo tràng: Áo dài.
- 00.50.12: Đại thừa có Tam tụ tịnh giới:
1/ Nhiếp lục nghi giới: Thân tâm nghiêm túc.
2/ Tu thiện pháp giới: Làm việc lành cho mình và mọi người.
3/ Nhiều ích hữu tình giới: Hành động nào cũng có lợi chung.
- 00.58.45: Ưu Ba Ly giữ giới luật.
- 01.04.10: Đối thoại giữa ông Ưu Ba Ly với ngài DMC về giới luật.
01. 08.16: Đại thừa: “Tội tánh bản không”.
- 01.09.56: Tâm chúng sanh không có tướng cấu.

DMC 18 : CHƯƠNG THỨ BA- IX/ VẤN ĐỀ XUẤT GIA- KỶ 18 (ngày 14/11/1992)

- 00.03.08: La Hầu La: Mật hạnh đệ nhất.
- 00.04.21: 1/ Mật hạnh: Bên ngoài phóng khoáng bình thường nhưng bên trong toàn diện đầy đủ đức hạnh tốt trên đường tu tập.
2/ Lập hạnh: Bên trong đầy rẫy tham sân si mạn nghi nhưng bên ngoài thì đạo đức oai nghi(giả trang thiền tướng).
- 00.06.42: Vấn đề xuất gia.
- 00.08.24: “Xuất gia giả xuất tam giới gia, xuất phiền não gia, xuất tham sân si mạn nghi gia, xuất thế tục gia...”
- 00.18.07: Chơn xuất gia không có lợi không có công đức.
- 00.20.30: Theo DMC, Bản lai diện mục của mọi người là Phật, có tri kiến Phật sẵn rồi, có Phật tánh rồi nên xuất gia chỉ là sự trở về mà thôi nên không có lợi.
- 00.40.17: Phát tâm Vô thượng Bồ đề là phát cái gì?
- 00.41.02: Phát tâm hướng về trí tuệ, nâng cao trí tuệ gồm: Tỉnh thức; Giác ngộ chân lý tinh vi(Kinh Bát nhã, Nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào, ảnh như lộ diệt như điện).
- 00.58.28: Trục chỉ

DMC 19 : CHƯƠNG THỨ BA- X/ NHƯ LAI BỆNH - KỶ 19 (ngày 21/11/1992)

- 00.00.40: Nhắc lại vấn đề xuất gia.
- 00.04.01: Xuất gia là pháp Vô vi. Vậy Vô vi là thế nào?
- 00.06.00: Pháp hữu vi: Do nhân duyên hòa hợp sanh, nhân duyên chia ly diệt.
- 00.07.12: Pháp Vô vi: Tự tánh thanh tịnh rỗng rang, không do tạo nên.
- 00.08.54: Pháp Vô vi: 1/ Hư không vô vi.

- 2/ Trạch diệt vô vi: Dùng trí tuệ gạn lọc phiền não để tâm thanh tịnh.
 3/ Phi trạch diệt vô vi: Tự thanh tịnh không cần dụng công hóa giải.
 4/ Tướng thọ diệt vô vi: Tu tập thiền định diệt hết tư tưởng nên tâm thanh tịnh.
 5/ Bất động diệt vô vi: Tu định vô tướng, diệt tiền lục thức.
 6/ Chơn như vô vi (Pháp vô vi của người xuất gia).

- 00.19.37: Vấn đề Như Lai bệnh.
 00.25.17: Thân Phật là Vô vi(Pháp thân).
 00.26.04: Thọ Bát quan trai thường cúng cơm là:
 +Cúng dường thanh tịnh **pháp thân** tỳ lô giá na Phật: Pháp thân.
 + Viên mãn **báo thân** lô xá na Phật: Báo thân(Tự thọ dụng thân)
 + Thiên báo ức **hóa thân** viên Thích Ca mâu ni Phật: Hóa thân(Ứng thân, Tha thọ dụng thân).
 00.26.25: Ứng thân Phật: Đáp ứng yêu cầu của chúng sanh vì chúng sanh giáo hóa cho chúng sanh.
 00.30.42: Báo thân(Tự thọ dụng Thân): Phật tu thì Phật hưởng. Người nào cải tạo vô minh thì người đó có giải thoát an lạc vì vậy đừng đòi hỏi các thầy.
 00.35.14: Pháp thân Phật và Pháp thân phàm phu chúng ta không khác gì nhau.
 00.38.10: Kinh DMC dạy để hiểu về Pháp thân Phật. TU ở đâu cũng được, vấn đề tâm thanh tịnh thì ở đâu cũng có Phật. Tâm thanh tịnh và Pháp thân Phật là MỘT.
 00.40.29: Ngoại đạo thuyết pháp cũng có tướng tốt, thuyết pháp hay.
 00.41.52: Học DMC học Phật là học Pháp thân Phật. Học Pháp tìm hiểu Pháp tánh(Pháp NHƯ: Thật tướng các pháp: Vô tướng).
 00.43.32: Học Tăng là Nhất thể tam bảo.
 00.44.23: Quy y Tam bảo ở chùa: Quy y thể gian trụ trì Tam bảo.
 00.44.26: Quy y Nhất thể Tam bảo: Quy y Phật tánh của mình.
 00.47.55: Tăng bảo: Phật tánh và Pháp tánh không hai.
 01.00.04: Tiếng vọng từ không trung: Diệu âm, Quán thế âm trong tâm A Nan.
 01.06.40: Nhìn bằng Tuệ nhãn, Thường trù chứa vô thường.
DMC 20 : CHƯƠNG THỨ TƯ- BỒ TÁT – I/ VẤN ĐỀ THO KÝ - KỲ 20
(ngày 28/11/1992)
 00.03.38: Huyền Giác thâm ngộ kinh DMC làm ra Chứng Đạo Ca về mặt giác ngộ:
 “ Đôn giác liễu Như Lai thiên.
 Lục độ vạn hạnh thể trung viên”
 00.05.51: Không cần dụng ý tu trí tuệ vẫn có trí tuệ. Lục độ cũng vậy. Đạt đến Vô công dụng hạnh.
 00.12.26: Nhận thức vạn pháp y tha duyên nhi sanh khởi nên không có gì cố định. Lục độ vạn hạnh(Lục độ là gốc; vạn hạnh do lục độ biến dạng ra).
 00.14.20: Về mặt nhận thức hiện tượng:

“ Mộng lý minh minh hữu lục thú.

Giác hậu không không vô đại thiên”

- 00.19.08: Pháp giới có ranh giới do mê. Vì vậy, Chơn thiên nhãn nhìn pháp giới không hai.
- 00.22.57: Bồ tát: Vấn đề Thọ ký.
- 00.22.30: Bồ tát(Hữu tình giác): Phát tâm Vô thượng Bồ đề nghe, học, hành, sống trong chánh pháp.
- 00.25.30: Bồ tát(Giác hữu tình): Viết sách kinh, Giảng kinh, In kinh...
- 00.26.33: Bồ tát không cao hơn Thanh văn, 84.000 hạnh thiên biến vạn hóa.
- 00.27.40: Bồ tát Địa tiền(thuộc đệ I A tăng kỳ:Thập tín, Thập hạnh, Thập trụ, Thập hồi hướng.) chưa vào hạng Thập địa.
- 00.30.03: Bồ tát Sơ địa đến Thất địa: Đệ nhị A Tăng kỳ.
- 00.30.50: Địa vị thứ 8 đến 10: Đệ tam A tăng kỳ.
- 00.32.15: Bồ tát là những người chủng tánh Đại thừa, thuộc xứng tánh khởi tu, tùy thuận pháp tánh.
- 00.38.14: Bồ tát Đẳng địa địa vị cao hơn Thanh văn. Tư tưởng giải thoát của Bồ tát có thể cao hoặc thấp hơn quả vị Thanh văn.
- 00.41.02: Vấn đề Thọ ký.
- 00.42.52: Đức Di Lặc là Bồ tát nhất sanh bồ xứ.
- 00.43.54: Thế tôn thọ ký cho ngài Di Lặc một đời sẽ thành Phật: Chân lý đệ nhất nghĩa không chấp nhận” đời” vì không có gì làm mốc thời gian.
- 00.45.33: Ngài Di Lặc được thọ ký thì tất cả chúng sanh cũng được thọ ký. Vậy dạy pháp bất thối chuyển làm gì?
- 00.53.38: Cần phát tâm Vô thượng Bồ đề và giữ gìn hạnh bất thối chuyển.
- 00.57.05: Như Lai đã thọ ký cho mọi người là Phật(k. Pháp Hoa), phải cúng dường trăm ngàn muôn ức Phật(Phật tâm của ta, một niệm lánh là cúng dường một vị Phật).
- 01.03.15: Tất cả chúng sanh là tướng của Bồ đề Niết bàn , tánh Niết bàn vốn đã có trong ta từ lâu.
- 01.07.35: Tâm cầu nên thân cầu.
- 01.08.11: Đề tâm cầu Bồ đề Niết bàn là sai.

DMC 21 : CHƯƠNG THỨ TƯ- BỒ TÁT – II/ VẤN ĐỀ ĐẠO TRÀNG -

KỶ 21 (ngày 4/12/19923)

- 00.00.53: Trọng tâm của vấn đề Thọ ký:
- 1/ Phật thọ ký.
 - 2/ Nhất sanh bồ xứ: Một đời thành Phật.
 - 3/ Bồ đề (Bất nhập, Bất nhị...).
- 00.30.25: Vấn đề đạo tràng.
- 00.31.00: Đạo tràng là Trục tâm, phát hạnh, thâm tâm, bồ thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiên định, trí tuệ....
- 00.33.01: Trục tâm: Nhìn vạn pháp bằng Thập như thị, bình đẳng.
- 00.43.00: Tu trí tuệ là tu làm sao?
- 00.43.58: Tu trí tuệ đòi hỏi tư duy bằng chính bản thân mình.
- 00.53.25: Lục độ gồm Bồ thí, trì giới, tinh tấn, nhẫn nhục, thiên định, trí tuệ. Năm độ trước là Tu Phước. Độ thứ sáu Bát nhã độ là Tu Trí tuệ.

- 00.54.13: Từ, Bi, Hỷ, Xảlà đạo tràng
 00.57.14: Tam giới là đạo tràng: Ở trong Tam giới mà không dính mắc trong Tam giới.
 01.00.23: Muốn có đạo tràng như ngài DMC phải ứng dụng Bát Nhã Ba la mật, nhìn vạn pháp bằng sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc.

DMC 22 : CHƯƠNG THỨ TƯ- BỒ TÁT – III/ PHÁP VUI VÔ TẬN - KỲ 22 (ngày 11/12/1992)

- 00.03.25: Pháp môn vô tận đấng: Pháp vui vô tận.
 00.09.41: Thiên Ma ba tuần: Hưởng phước báu. Chuyên hưởng dục lạc nên không lâu bền.
 00.29.25: Phát Bồ đề tâm: Phát tâm cầu đạo giác ngộ, Bát Nhã ba la mật, thành Phật.
 00.29.45: Mọi người tu hành phải phát Bồ đề tâm: Tà Chánh; Chơn Ngụy, Đại Tiểu, Thiên(thiên lệch) Viên. Chánh, Chơn, Đại, Viên lấy. Tà, Ngụy, Tiểu, Thiên bỏ.
 00.32.14: Tin bù chú(Tà); Cầu Bát nhã Bồ đề(Chánh).
 00.37.52: Phát tâm cầu trí tuệ sẽ có Niết bàn.
 00.49.05: Vui thường tin Phật, ham nghe pháp. Vui cúng dường Tăng. Vui vĩnh ly ngũ dục. Vui thuận theo ý đạo. Vui được tâm Bồ đề rộng lớn....

DMC 23 : CHƯƠNG THỨ TƯ- BỒ TÁT –IV/ HỘI ĐẠI THÍ - KỲ 23 (ngày 18/12/1992)

- 00.02.37: Thí: Tài thí(nội tài, ngoại tài), Pháp thí, Vô úy thí.
 00.08.52: Hội đại thí: Dạy phương pháp cứu khổ, chú trọng Pháp thí và Vô úy thí(pháp thí+phương tiện khéo léo).
 00.25.50: Triển khai Hội đại thí.
 00.30.09: Hội pháp thí lợi ích lâu dài hơn hội đại thí.
 00.31.24: Hội pháp thí phát tâm Vô thượng Bồ đề, khởi tâm Từ Bi Hỷ Xả(Từ vô lượng tâm).
 00.37.00: Khởi tâm Từ Bi Hỷ Xả, bố thí ba la mật hóa độ xan tham, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn
 00.41.54: Vì Phật đạo phát tâm Thiên định. Vì đạo Vô thượng Bồ đề phát tâm Trí tuệ.
 00.43.10: Thị hiện thọ sanh quán Không, Vô tác. Truyền bá chánh pháp khởi nhiều phương tiện.
 00.49.20: Trì hành không lệch lạc khởi ý đa văn.
 00.55.44: Cúng dường quan trọng ở tấm lòng bình đẳng, không hẳn ở vật chất
 00.59.28: Xấu chuỗi trưởng giả Thiện Đức cúng dường biến thành bốn trụ cột của bảo đài: Bảo đài là quả Vô thượng Chánh Đẳng Chánh Giác của Như Lai. Bốn cột là bốn đức Thường, Lạc, Ngã, Tịnh.
 01.09.45: Bố thí ngoại tài để cho vua quan, phật tử làm.
 01.13.01: Cúng dường đồng nghĩa như bố thí. Cúng dường là bố thí cho kẻ bề trên. Bố thí là cúng dường, không phân biệt đối tượng.

DMC 24 : CHƯƠNG THỨ NĂM- BỒ TÁT –VĂN THÙ BỒ TÁT
THĂM BỆNH - KỶ 24 (ngày 25/12/1992)

- 00.02.16: Câu chuyện Tái ông mất ngựa.
 00.11.23: Chúng sanh bệnh nên Bồ tát DMC bệnh.
 00.20.27: Bồ tát Đại trí Văn Thù mới dám đi thăm bệnh DMC: Muốn đối đáp với những bậc thượng căn như ngài DMC phải là bậc đại trí. Tên đại trí Văn Thù tượng trưng cho hạnh của ngài.
 00.22.55: Muốn học Phật phải bồi dưỡng trí tuệ cho hiểu(Trí) và sau đó phải Hành.Tiêu biểu cho Hành là Đại hành Phổ Hiền. Trí Hành hợp nhất.
 00.23.11: Văn Thù Bồ tát thăm bệnh.
 00.24.59:1/ Ông DMC một minh, một giường, một thất.
 00.25.40: Không gian+Thời gian= Vũ trụ= Pháp giới(Pháp giới nhất chân)
 00.27.15: Pháp giới(Pháp: Sự vật hiện tượng; Giới:Nguyên nhân, chủng tử)= Nguyên nhân của hiện tượng vạn pháp là Pháp giới nhất chân, chứa mọi chủng tử của vạn pháp.
 00.35.30: Muốn hiểu Lý vô ngại trong kinh Hoa Nghiêm phải dùng ví dụ con sư tử bằng vàng.
 00.38.40: Ông DMC muốn khai thị cho chúng sanh nhìn thấu suốt căn nguyên vạn pháp là pháp giới bất nhị. Lấy một thân(pháp giới thân) nằm một giường(pháp giới độ=cõi). Thân và độ không có cái nào lớn nhỏ.Thất để trống không(thực tướng vạn pháp là giai không, vô tướng). Cửa chùa là Không, Vô tướng, Vô tác.
 00.43.58: Kinh Hồng danh: “Nam mô pháp giới tàng thân A Di Đà Phật”(Thân của Phật A Di Đà ẩn tàng đầy pháp giới).
 00.49.10: Pháp giới thân và pháp giới độ không rời nhau(Đồng thời cụ túc tương ứng. Lý vô ngại pháp giới. Chư pháp tương tức tự môn).
 00.55.15: Học Phật phải bồi dưỡng trí tuệ thường xuyên.
 00.55.45:2/ Ngài Văn Thù Sư Lợi đến mà không có tướng đến. Thấy mà không có tướng thấy.
 00.57.21: Muốn thấy Phật phải thấy bản thể chân như, pháp giới nhất chân,bất nhị.
 01.09.25: Học đạo cần đi đến chỗ bất tùy phân biệt. Hàng ngày mình sống trong sai biệt trí. Đại trí Văn Thù sống trong Vô phân biệt trí, Căn bản trí(thấy mà như không thấy).

DMC 25 : CHƯƠNG THỨ NĂM- BỒ TÁT –VĂN THÙ BỒ TÁT THĂM BỆNH - KỶ 25.

- 00.07.24:1/ Giải thích: Tịnh thất trống tiêu biểu “Nhất chân pháp giới, vạn pháp giai không” nhắc hành thâm Bát nhã Ba la mật.
 00.09.58: Một giường, một thân nằm trên giường tiêu biểu pháp thân và huyền thân bất tức bất ly.
 00.16.09:2/ Quý hóa thay! Ngài Văn Thù đến mà không có tướng đến: Không có giây phút nào rời pháp giới nhất chân. Chân lý tuyệt đối đệ nhất nghĩa đế. Chư pháp tương tức.
 00.20.30: Phải học cách nhìn “Pháp nhĩ như thị” nghĩa là nhìn vạn pháp bằng Vô phân biệt trí.Thấy mà không có tướng thấy. Thấy cũng như

không thấy, không thấy cũng như thấy. Có là không. Không là có.

Thật tướng của vạn pháp là VÔ TƯỚNG.

00.25.23: 3/ Do nguyên nhân gì ngài DMC bệnh, làm sao cho hết bệnh? : Do si mê ái nhiễm bệnh sanh. Chúng sanh bệnh Bồ tát bệnh. Chúng sanh hết bệnh thì bệnh Bồ tát lành. Bệnh Bồ tát phát sanh do tâm đại bi.

00.28.52:” Mạc đãi lão lai phương niệm Phật.

Cô phân đa thị thiếu niên nhơn”

(Tu hành đừng hẹn, đợi tuổi già, phải học đạo ngay vì bệnh chết không hẹn. Sát na di thể).

00.36.23:4/Vì sao thất Ngài trông không, không có thị giả?: Cõi nước chư Phật trông không(thất của DMC cũng trông không). Cái không ngay trong cái có(đương thể tức không). Tâm thanh tịnh ở đó có cõi nước Phật rời chúng sanh không có Phật(phải vận dụng trí vô phân biệt).

00.40.50: - Thất của Ngài DMC trông không vì cõi nước Phật cũng không như vậy.

- Do đâu mà biết không?(Do trông không mà biết không)

- Dùng không để không cái gì?(Dùng không để không phân biệt)

- Đã không thì phân biệt được gì?(Phân biệt cũng không)

- Tìm cái không ở đâu, dựa vào đâu để nhận biết?(Dựa vào 62 thứ kiến chấp của ngoại đạo).

- 62 thứ kiến chấp phải tìm ở đâu?(Tìm trong đức giải thoát của đức Phật).

- Đức giải thoát phải tìm ở đâu?(Tìm nơi tâm tánh của tất cả chúng sanh).

00.45.47:5/ Ma quân và ngoại đạo là thị giả của Bồ tát(Ma quân ưa sanh tử. Bồ tát ở trong sanh tử không rời. Ngoại đạo đ0am mê kiến chấp. Bồ tát ở trong kiến chấp mà không động).

00.56.13:6/ Bệnh của Ngài thuộc thân hay tâm?

- Bệnh của Bồ tát không thuộc thân vì đã ly tướng thân.

- Không thuộc tâm vì tâm như huyễn.

- Bệnh chúng sanh phát sanh từ tứ đại(địa, thủy, hỏa, phong). Chúng sanh bệnh nên tôi bệnh.

01.05.07: 7/- Khi thăm bệnh Bồ tát cần nhắc nhở sự Vô thường, Khổ, Vô ngã, Bất tịnh của thân nhưng không nên chán nản thân, bi quan, yếm thế và tiêu cực vì thân.

- Quán xét bệnh của mình mà nghĩ đến bệnh khổ của chúng sanh. Hãy phát chí nguyện làm đại y vương để trị bệnh cho tất cả.

01.09.45:8/ Bồ tát có bệnh nên quán chiếu bệnh do phiền não vọng tưởng điên đảo, do chấp ngã chấp pháp mà sanh. Có điên đảo thì có bệnh khổ.

01.10.08:10/ Muốn trừ bệnh khổ phải “Ly”(Ly ngã, ngã sở. Ly nội tâm, ly ngoại cảnh). Khởi ý niệm bình đẳng(ngã vốn không. Niết bàn chẳng có).

01.11.43:11/ Muốn đoạn tâm phan duyên phải “Vô sở đắc”. Muốn vô sở đắc phải viễn ly chấp ngã chấp pháp.

01.12.03:12/ Bồ tát không được lẩn tâm ái kiến vì có lẩn ái kiến thì việc độ sanh sẽ có lúc mỗi một nản lòng.

DMC 26 : LỜI TỰA - TẬP 2 - DUY MA CÁT KINH - KỲ 26 .

00.05.00: Thiên và Quán là tông chỉ của đạo Phật.

00.16.05: Muốn hiểu kinh DMC (kinh Bát tư nghi giải thoát pháp môn) phải sử dụng tư duy và quán chiếu, phải thể nhập Thập huyền duyên khởi.

00.20.05: Thập huyền duyên khởi là gì?

00.25.38: Thiên của DMC kinh là Đại thừa thiên, nhìn vạn pháp qua Thập huyền duyên khởi vẫn sinh hoạt bình thường, làm lợi ích cho mọi chúng sanh mà không chấp mắc nơi thành tích.

00.39.32: Tinh thần thiên của kinh DMC là “ BÁT TẬN HỮU VI, BÁT TRỤ VÔ VI ”.

00.40.59: Tu học kinh DMC là tu học BÁT TƯ NGHI GIẢI THOÁT PHÁP MÔN. Cảnh giới chứng đắc là Cảnh giới Bát tư nghi giải thoát(Bát ly u đương xứ).

00.43.23: CHƯƠNG THỨ SÁU - BÁT TƯ NGHI

00.44.05: Bát tư nghi là gì? (Như nhọn âm thủy lãnh noãn tự tri) Một mình mình biết một mình mình hay.

00.45.06: 1/ Đối thoại giữa ông Xá lợi Phất với Ngài DMC về cầu pháp.

00.51.15: Tu hành là xả ngã, xả pháp.

00.53.03: “ Các hành pháp vô thường. Sanh diệt diệt dĩ. Tịch diệt di lạc”

00.56.35: Cầu pháp phải quên thân ngũ uẩn, đóng bít lục căn, lục trần, lục thức, không ham quả vị Phật...

DMC 27 : CHƯƠNG THỨ SÁU - BÁT TƯ NGHI - KỲ 27

00.01.10: 1/ Đối thoại giữa ông Xá lợi Phất với Ngài DMC về cầu pháp.

00.02.50: Theo DMC, cầu pháp là sống theo chánh pháp, không cần ý niệm cầu vẫn có kết quả tốt.

00.09.25: 2/ Đối thoại giữa DMC với Bồ tát Văn thù.

00.16.02: 1 do tuần= 30 km² ; 1 tòa sư tử=84.000 do tuần= 84.000 x 30km² .

00.19.00: 32.000 tòa sư tử chuyển vào trong tịnh thất ông DMC ngụ ý gì? (phải vận dụng tư duy 10 mặt trong 1 vấn đề: Vi tế tương dung an lập môn, Đồng thời cụ túc tương ứng, Nhất đa tương dung)

00.22.15: Bát tư nghi: Không thể nghĩ được.

00.23.46: Vi tế tương dung an lập môn = Hoãn(rộng) nhiếp(hẹp) tự tại vô ngại môn.

00.28.40: Vì sao hàng Thanh văn lễ đức Tu Di Đăng Vương Như Lai mới lên ngôi trên tòa sư tử?(Niết bàn thanh tịnh không phải của riêng Phật. Hàng Thanh văn lễ đức Như Lai ngụ ý biết hồi đầu thị ngạn sẽ được hưởng Niết bàn thanh tịnh như Phật).

00.44.19: Bồ tát trụ bát tư nghi giải thoát→Bát nhã ba la mật→vạn pháp chẳng khác không=đương thể tức không. Ngũ uẩn giai không.

00.48.24: Nước biển mênh mông đem nạp vào lỗ chân lông(The thể nước biển là không.Tánh thủy chơn không, tánh không chơn thủy, thanh tịnh bản nhiên, tùy chúng sanh tâm ứng sở tri lượng tuần nghiệp phát hiện).

00.54.29: Hàng Thanh văn không nghe được pháp môn bát tư nghi giải thoát.

00.56.01: Mầm tọc cháy khô: Tiêu nha bại chủng.

01.04.07: Trục chỉ: Thập huyền duyên khởi.

DMC 28 : CHƯƠNG THỨ SÁU - BÁT TU NGHÌ (tiếp theo) - KỶ 28

00.05.51: Đạo Phật có 3 thứ trí:

00.07.18:1/ Nhất thiết trí: Hàng Thanh văn A la hán sử dụng Nhất thiết trí, nhận thức vạn pháp qua Ngũ không(vô thường, khổ, không, bất tịnh). Nhưng còn cho rằng Pháp hữu (có Bồ đề, Niết bàn).

00.17.49:2/ Đạo chủng trí: Hàng Bồ tát sử dụng Tuệ nhãn, nhìn ngũ uẩn giai không, vạn pháp giai không nhưng còn chấp KHÔNG.

00.21.36:3/ Nhất thiết chủng trí: Trí của Phật, các pháp do nhân duyên hòa hợp nên sanh diệt diệt sanh, không trường cửu, tự tại trước vạn pháp. Trung đạo cũng có cũng không.

00.40.20: Lợi ích khi sử dụng Nhất thiết chủng trí.

DMC 29 : CHƯƠNG THỨ BẢY – QUÁN CHÚNG SANH - KỶ 29

00.02.15: Thiên: Thiên na: Tĩnh lự: Chỉ Quán: Tư duy tu.

00.05.20:Trục chỉ: Quán nghĩa là Quán chiếu. Nếu đọc là Quan= Quan sát. Vì thế đọc Quán thế âm mới đúng.

00.10.09: Quán chúng sanh.

00.28.00: Chúng sanh: Hữu tình+Vô tình chúng sanh.

00.30.35: Bồ tát nhìn chúng sanh như huyễn, không có gì hết (như người huyễn, như trăng trong nước, như phiền não của Phật...)

00.32.43: Muốn có giác ngộ thật sự phải quán chúng sanh như Bồ tát.

00.43.37: Vạn pháp giai không nên chúng sanh có cũng không có thật.

00.49.28: Ngài DMC đáp câu hỏi của Đại Trí Văn Thù về hạnh TỪ.

DMC 30 : CHƯƠNG THỨ BẢY – QUÁN CHÚNG SANH(tiếp theo) - KỶ 30

00.10.20: Tại sao đức Phật có tóc còn các ông sư lại trọc đầu?

00.21.23: Đường sanh tử rất đáng sợ. Vậy phải nương tựa nơi gì để được an ổn?

00.22.38: Phải trụ nơi tâm độ thoát chúng sanh.

00.23.16: Muốn độ thoát chúng sanh phải trừ bỏ những gì?(Trừ bỏ phiền não→thực hành chánh niệm→thực hành bất sanh bất diệt.

00.37.50: Pháp gì bất sanh? Pháp gì bất diệt? (Tánh bất thiện thì bất sanh. Tánh thiện thì bất diệt).

00.41.35: Pháp thiện và Bất thiện lấy gì làm gốc? (Thân làm gốc)

00.42.24: Thân lấy gì làm gốc(Dục và Tham làm gốc).

00.43.07: Dục và Tham lấy gì làm gốc?(Hư vọng phân biệt làm gốc)

00.44.17: Hư vọng phân biệt lấy gì làm gốc?(Tưởng điên đảo làm gốc)

00.46.19: Tưởng điên đảo lấy gì làm gốc?(Vô trụ làm gốc)

00.46.38: Vô trụ lấy gì làm gốc?(Vô trụ không có gốc).

00.47.01: Vô trụ(không có gốc) an lập ra các pháp → Bản chất của vạn pháp là giai không, chẳng có gì.

00.48.35:4/ Đối thoại giữa vị Thiên nữ với ngài Xá Lợi Phật về việc rải hoa cúng dường.

00.49.37: Biểu hiện sự khác biệt giữa Tiểu thừa và Đại thừa trong sự đối thoại của Thiên nữ với ông Xá Lợi Phật.

- 00.53.05: Trong Phật pháp, xuất gia mà còn phân biệt là không đúng pháp.
Nếu không phân biệt mới là đúng pháp.
- 00.58.16:5/ Thiên nữ khai thị tư tưởng Đại thừa(Thập thế cách pháp vị thành để đánh giá thời gian).
01. 01.26: Văn tự ngôn ngữ cũng là tướng giải thoát. Tất cả các pháp là tướng giải thoát.
- 01.07.04: Phật nói tánh của dâm nô si là tánh giải thoát(Thật tánh vô minh là Phật tánh).
- 01.10.55: 6/Sự lầm lẫn của ông Xá Lợi Phất vì trong Phật pháp có chúng có đặc là người tăng thượng mạn.

DMC 31 : CHƯƠNG THỨ BẢY – QUÁN CHÚNG SANH(tiếp theo) - KỶ

31

- 00.04.00: Tu hành đừng chấp mắc mong cầu bảo thủ về chứng đắc.
- 00.14.20: Cần phân biệt: Chánh báo và Y báo.
- 00.14.59: Chánh báo: Bản thân mình.
Y báo: Tài sản, nhà cửa vật chất.
- 00.26.58: 7/ Trong ba thừa, Thiên nữ cầu thừa nào?
- 00.27.49: Chấp thừa là sai rồi.
- 00.34.20:8/ Tâm thiện, chánh niệm chánh định thì tâm hồn an lành như thường nói chuyện với người Trời, Thanh văn Duyên giác, Bồ tát Phật.
- 00.38.25: Tâm bất thiện thì sống chung với nga quỷ súc sanh.
- 00.38.41: Tại sao lại ở tịnh thất 12 năm mà không là một thời gian nào khác? (12 là con số tượng trưng chỉ Thập nhị nhân duyên)
- 00.45.46: Do vô minh thấy có hiện tượng vạn pháp, có ái, thủ, hữu...nên sống trái chân lý. Nếu không vô minh thì không có danh sắc, lục nhập, xúc , thọ...
- 00.53.40: Ai cũng được trở lại làm người sau khi chết, tùy theo phước báu mà làm người như thế nào.
- 00.55.50: Đừng nên sanh tâm ái nặng nề gây khổ đau khi sống.
- 01.01.00: Khi sắp chết cần quán xả ngã, ra đi sẽ nhẹ nhàng hơn.
- 01.03.25: Thấy bằng trí tuệ nhìn sự vật không cần ánh sáng nhật nguyệt vẫn thấy sáng. Người mê lầm ở đâu cũng thấy tối.
- 01.06.00: Nói những pháp chưa từng có, khó được trong thất ngài DMC để khuyến khích những người Tiểu thừa phát tâm Đại thừa.
- 01.08.00: Tâm thanh tịnh nhìn đâu cũng là tiếng pháp trong tâm(tiếng chim, tiếng gió...).
- 01.10.50: Ba đời chư Phật nói pháp không khác nhau. Tâm thanh tịnh sẽ thấy tâm ta như tâm các chư Phật mười phương.

DMC 32 : CHƯƠNG THỨ BẢY – QUÁN CHÚNG SANH(tiếp theo) - KỶ

32

- 00.02.23: Vấn đề tu và chứng.
- 00.04.20: Tu hành không mong cầu chứng đắc mới thấy được giá trị đích thực của chính mình.
- 00.05.17: Phật tánh sẵn có của chúng ta như bầu trời xanh sáng đẹp.
- 00.09.30: Chúng sanh đau khổ do các thứ hoặc: Kiến Tư, Trần sa, Vô minh.

- 00.30.35: 9/ Hình mạo nữ thân của Xá Lợi Phất không ở đâu mà không đâu chẳng ở (giống Pháp thân Tỳ lô giá na Phật).
- 00.33.27: Thiện và ác trong ta vô tại vô bất tại, không ở đâu không đâu chẳng ở.
- 00.35.56: “Không ở đâu không đâu chẳng ở” là chân lý đức Phật đã nói ra.
- 00.37.13: Người chết ở cõi này rồi sẽ sanh ở đâu?
- 00.38.01: Chúng sanh không có chết cũng không có sanh.
- 00.41.30: Giữ Tam quy Ngũ giới không đọa địa ngục tam đồ.
- 00.43.47: Quả Vô thượng Bồ đề không thật cũng không hư. Bồ đề “Vô sở trụ” không có cái được.
- 00.45.40: Quả Vô thượng Bồ đề không có quá khứ, hiện tại và vị lai.
- 00.48.30: Xá Lợi Phất không được quả A la hán, mà được. Chư Phật và chư Bồ tát cũng vậy. Không có được cho nên được.
- 00.52.09: Bồ tát quán chúng sanh như thế nào?

DMC 33 : CHƯƠNG THỨ TÁM – CON ĐƯỜNG PHẬT - KỶ 33

- 00.00.15: Chương 8: Phật đạo.
- 00.0054: Lục đạo luân hồi: 1/ Đường thiện: Trời, A tu la, người
2/ Đường ác: Địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh.
- 00.02.12: 1/ Bồ tát phải làm gì để con đường Phật được thông suốt? (đi con đường ngược lại).
- 00.04.15: Bồ tát phải đi con đường ngược như thế nào? (đi ngược dòng sanh tử nhưng không tránh né hay trốn chạy).
- 00.14.50: “Vô cầu thắng bố thí. Cần thủ thắng trì chay”
- 00.15.47: Con đường ngược: Hành thâm Bát nhã ba la mật đa → Ngũ uẩn giai không.
- 00.43.24: 2/ Những gì là hạt giống Như Lai?
- 00.43.54: Hạt giống Như Lai: 62 thứ kiến chấp và tất cả phiền não.
- 00.45.18: Quả A la hán: 1/ Định tánh (Nhập vô vi chánh vị) A la hán.
2/ Tuệ tánh A la hán.
- 00.51.15: Bè lũ phiền não là hạt giống Như Lai.
- 00.57.49: Cần đề ý: Thà kiến chấp to như núi Tu Di còn có cơ hội tu hành.
- 01.01.00: Quả Vô thượng Bồ đề Như Lai chứng đắc vô thật vô hư, không phải là hình sắc, hiển sắc, do nhận thức đúng chân lý mà được.
- 01.04.03: Chấp tất cả phiền não là hạt giống Như Lai.

DMC 34: CHƯƠNG THỨ TÁM – CON ĐƯỜNG PHẬT (tiếp theo)- KỶ 34

- 00.00.41: Hạnh của Bồ tát: Muốn đi thông suốt con đường Phật thường làm khác với người thường: Tất cả phiền não hạt giống Như Lai, Tất cả loài chúng sanh là tịnh độ của Bồ tát.
- 00.06.49: 4/ Trí độ là mẹ của Bồ tát. Phương tiện là cha. Tất cả đạo sư. Đều do đó mà có.
- 00.07.59: Pháp hỉ làm vợ. Từ bi tâm là con gái. Trần lao là đệ tử. Đạo phẩm là thiện tri thức. Lục đồ là bạn bè. Tứ nhiếp pháp (bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự) là kỹ nữ. Tổng trì (giữ tâm không tạp loạn) là hoa viên. Pháp vô lậu làm rừng cây. Đại thừa làm xe kiệu. Tâm quý làm xiêm áo. Thất tài bảo làm sự nghiệp. Giáo hóa làm lợi tức. Việc làm

đúng như lời nói (như thuyết mà tu hành). Tứ thiền làm giường ngồi. Đa văn tăng trí tuệ. Pháp cam lồ là thức ăn. Vị giải thoát là nước uống. Tịnh tâm là tắm gội. Giới phẩm làm hương xoa.

- 00.11.40: Tầm quý: (Tầm: Tất cả sai trái do thân miệng ý dù không ai biết cũng không làm. Quý: Nếu lỡ làm sai trái sẵn sàng tiếp nhận để sửa sai).
- 00.13.30: Thất thánh tài: Tín, Giới, Văn, Tàm, Quý, Niệm, Định, Xả.
- 00.22.09: Chư Phật là bạn thân: Thiền định trong sáng là bạn.
- 00.25.59: Vạn pháp giai không: Bản thể duyên khởi ra hiện tượng (Chúng nhân duyên sanh pháp. Ngã thuyết tức thị không).
- 00.29.50: Làm đạo phải thông suốt Ngũ minh: Nội minh (kinh điển). Nhân minh (lý luận vững vàng). Y phương minh (thuốc men). Công xảo minh (kỹ thuật khoa học). Thanh minh (ngoại ngữ).
- 00.34.13: Chủ yếu của kinh DMC: Chiếc áo không làm nên thầy tu. Phải dùng trí tuệ để cảnh giác. Người tại gia vẫn tu hành được.
- 00.40.00: Trục chỉ chương thứ chín: Chứng nhận pháp môn không hai.
- 00.45.30: “ Trường đồ tri mã lực. Sự cửu kiến nhân tâm”.
- 00.49.48: Mục đích phẩm Pháp môn không hai nhằm dạy mọi người hồi đầu thị ngạn, trở về Căn bản trí (Vô phân biệt trí) của mình.

DMC35:CHƯƠNG THỨ CHÍN – CHỨNG NHÂN PHÁP MÔN KHÔNG

HAI - KỶ 35

- 00.02.16: Chân lý là lẽ thật của cuộc đời. Lẽ thật của cuộc đời là cái gì? (vạn pháp giai không).
- 00.06.02: Con người khổ là do nhận thức vạn pháp có hai.
- 00.12.38: Pháp môn bất nhị là đừng thấy tánh hai, trở về căn bản trí của mình vì bản thể của vạn pháp là giai không.
- 00.18.23: Cuối cùng của pháp môn bất nhị là không nói gì hết vì không có nói điều gì là đúng mà phải thành tựu căn bản trí.
- 00.20.37: 1/ Các vị Bồ tát trình bày pháp môn không hai: SANH và DIỆT là hai. NGÃ và NGÃ SỞ là hai. THỌ và BẤT THỌ là hai. CẤU và TỊNH là hai. ĐỘNG TÂM và NIỆM TƯỚNG là hai. TƯỚNG NHẤT và TƯỚNG VÔ là hai. TÂM BỒ TÁT và TÂM THANH VĂN là hai. THIỆN và BẤT THIỆN là hai. TỘI và PHƯỚC là hai. HỮU LẬU và VÔ LẬU là hai. HỮU VI và VÔ VI là hai. THẾ GIAN và XUẤT THẾ GIAN là hai. SANH TỬ và NIẾT BÀN là hai. TẬN và BẤT TẬN là hai. NGÃ và VÔ NGÃ là hai. SẮC và KHÔNG là hai. TÚ ĐẠI và KHÔNG ĐẠI là hai. NHÃN CĂN và SẮC TRẦN là hai. BỐ THÍ và HỒI HƯỚNG NHẤT THIẾT là hai.
- 00.22.32: Pháp nhãn vô sanh: Vạn pháp xưa không sanh, nay không diệt. Bản thể duyên sanh ra hiện tượng.
- 00.26.35: Mục tiêu kinh Thủ Lăng Nghiêm: Chứng đắc viên thông nhìn vạn pháp viên mãn thông suốt. Thấy được bản thể của vạn pháp.
- 00.30.29: Kinh Viên Giác: Chỉ- Quán-Thiền na.
- 00.40.10: Ngã càng thấp sự giải thoát càng cao. Phật Thích Ca được Vô thượng Niết bàn tự đặt mình thành người đi xin ăn.

- 00.46.08: TỎ Huệ Năng: "Phật pháp tại thế gian. Bất ly thế gian giác. Ly thế
mích Bồ đề. Kháp như câu thố giác".
- 00.46.52: THỌ và BÁT THỌ là hai.
- 00.50.00: CẦU(phiền não khách trần) và TỊNH là hai.
- 00.51.18: Thật tánh của phiền não là Phật tánh.
- 00.53.10: ĐỘNG TÂM và NIỆM TƯỞNG là hai.
- 00.55.28: TƯỞNG NHẤT và TƯỞNG VÔ là hai.

DMC36:CHƯƠNG THỨ CHÍN – CHỨNG NHÂN PHÁP MÔN KHÔNG

HAI (tiếp theo) - KỶ 36

- 00.08.03: THẾ GIAN và XUẤT THẾ GIAN là hai.
- 00.13.17: Đức Phật có tam năng, tam bất năng:
1/ Năng không nhất thiết tướng thành vạn pháp tri trí như bất năng
tắt diệt định nghiệp(Đức Phật có Nhất thiết chủng trí, thấy vạn pháp
giai không nhưng không giúp diệt trừ khổ)
2/ Năng tri quần sanh chi tánh cùng ức kiếp sanh tử chi sự nhi bất
năng hóa đạo vô duyên(Thấy, biết được căn cơ chủng tánh của
người đó nhưng phải người có duyên mới độ được)
3/ Năng độ vô lượng vô biên vô số chúng sanh nhi bất năng độ tận
chúng sanh giới(Có thể độ vô lượng vô số chúng sanh nhưng thế
giới chúng sanh không độ được).
- 00.19.40:
- 00.23.30: Giới: Biệt biệt giải thoát(ba la đề mật xoa).
- 00.26.10: SANH TỬ và NIẾT BÀN là hai. Thấy được tánh sanh tử thì không
có sanh tử gì cả.
- 00.31.51: TẬN và BÁT TẬN là hai. Tận và bất tận đều là tướng không.
Không thì không có tướng tận hay vô tận.
- 00.42.05: NGÃ và VÔ NGÃ là hai.
- 00.45.56: MINH và VÔ MINH là hai.
- 00.50.16: SẮC và KHÔNG là hai. Ngũ uẩn giai không.
- 00.59.03: Sự sai khác của TỬ ĐẠI và sự sai khác của KHÔNG ĐẠI là hai.
01. 00.11: NHÃN CĂN và SẮC TRẦN là hai. Cắt đứt sự ái nhiễm(làm chủ
lục thức) không còn tham sân si thể nhập pháp môn không hai

DMC37:CHƯƠNG THỨ CHÍN – CHỨNG NHÂN PHÁP MÔN KHÔNG

HAI (tiếp theo) - KỶ 37

- 00.04.36: Dựa trên hiện tượng mà tư duy quay về Căn bản trí(Vô phân biệt
trí).
- 00.04.56: BỐ THÍ và HỒI HƯỚNG NHẤT THIẾT TRÍ là hai. Tánh bố thí là
tánh hồi hướng nhất thiết trí(Bố thí ưng vô sở trụ).
- 00.22.40: KHÔNG, VÔ TƯỞNG, VÔ TÁC là hai. PHẬT, PHÁP TĂNG là
hai.
- 00.35.31: Quy y nhất thể Tam bảo: Phật tức là Pháp. Pháp tức là Tăng.
- 00.48.10: THÂN và THÂN DIỆT là hai.
- 00.54.12: THÂN KHẨU Ý là hai.
- 00.57.35: LÀM PHƯỚC LÀM TỘI, LÀM KHÔNG PHƯỚC KHÔNG TỘI là
hai. Thật tánh của ba việc là vắng lặng rỗng không.

01.01.03: BẢN NGÃ khởi chấp hai là hai.

01.05.18: Ham mộ NIẾT BÀN, nhằm chán THỂ GIAN là hai.

DMC38:CHƯƠNG THỨ CHÍN – CHỨNG NHẬN PHÁP MÔN KHÔNG

HAI (tiếp theo) - KỶ 38

00.01.00: Nhắc lại tầm quan trọng của Pháp môn không hai.

00.06.35: Ham mộ NIẾT BÀN nhằm chán SANH TỬ là hai. Không ham mộ Niết bàn, không nhằm chán sanh tử đó là thể nhập pháp môn không hai.

00.09.35: Giáo lý Đại thừa không được mong cầu Niết bàn. Tự tánh thanh tịnh là Niết bàn, là Bồ đề tự tánh. Dùng tuệ nhãn để điều khiển thân khẩu ý(Nhất thiết thân khẩu ý nghiệp tùy trí tuệ hành).

00.13.06: Dựa trên nhân quả mà tu tập.

00.18.13: CHÁNH ĐẠO và TÀ ĐẠO là hai. Trụ ở chánh đạo không phân biệt tà hay chánh. Đừng sanh tâm thù hận.

00.24.03: THẬT và KHÔNG THẬT là hai. Thật thấy hãy còn không thật hưởng hồ không phải thật. Thấy vạn pháp duyên sanh như huyễn mới là thấy thật. Thật tướng vạn pháp là tướng Vô.

00.49.12: 2/ Theo Bồ tát Văn Thù Pháp môn không hai không thể nói được.

00.54.27: 3/ DMC im lặng và im lặng khi được hỏi về Pháp môn không hai.

00.55.40: Thể nhập Pháp môn không hai bật cả văn tự ngữ ngôn.

01.04.42: Trục chỉ.

01.05.22: Thể nhập pháp môn không hai là bồi dưỡng cho mình trí Vô phân biệt(Căn bản trí).

DMC 39: CHƯƠNG THỨ MƯỜI – PHÁT HƯƠNG TÍCH - KỶ 39

00.01.52: Trọng tâm pháp môn bất nhị giúp ta không còn tâm phân biệt, xa ma tha, chỉ. Nghe thấy biết tất cả nhưng coi như không nghe thấy gì hết, vạn pháp duyên sanh như huyễn.

00.06.03: Chương 10: Cảnh giới tịnh độ của đức Phật Hương Tích.

00.09.11: Trục chỉ.

00.09.30: Kinh DMC ba lần hiện tịnh độ.

00.10.06: 1/ Lần 1: Tâm thanh tịnh cõi Phật thanh tịnh(chương 1).

00.17.16: 2/Lần 2: Phật Hương Tích(chương 10).

00.21.50: Kinh DMC ba lần hiện Tịnh độ trong Pháp giới nhất chân, không có tịnh ướ. Tịnh ướ do người.

00.24.26: Cõi Ta bà cầu ướ do tội chướng chúng sanh. Nơi ướ độ có tịnh độ, không phải quốc độ của Phật Thích Ca không Tịnh.

00.49.13: Lục căn, lục trần, lục thức, thất đại đều là dữ kiện chứng đắc viên thông(Hương trần của Phật Hương Tích). Tất cả các pháp đều là Phật pháp.

00.56.19: Chúng Hương cách cõi Ta bà 42 hằng sa cõi nước: Từ địa vị phàm phu(ướ độ) đến Đẳng giác(thanh tịnh) cách 42 quả vị.

00.57.34: 42 quả vị: Thập trụ, thập hạnh, thập hồi hướng, thập địa, đẳng giác, diệu giác.

00.57.57: Phật Hương Tích dùng Hương trần làm Phật sự. Phật Thích Ca dùng Thanh trần nghe, Nhĩ căn nói.

00.58.40:a/ Thế giới Phật Hương tích chỉ có Bồ tát, sử dụng Tuệ nhãn, không tạo nghiệp bất thiện nên thuần thanh tịnh: Chúng ta nếu biết sử dụng trí tuệ trong đời sống thì bản thân, gia đình và những người xung quanh đều an lạc.

DMC 40: CHƯƠNG THỨ MƯỜI – PHẬT HƯƠNG TÍCH(tiếp theo) -

KỲ 40

- 00.03.30:1/Giới thiệu cõi nước Chúng Hương của Phật Hương Tích: Tất cả sinh hoạt đều bằng hương(ăn uống, thuyết pháp, nhà cửa...): Một là tất cả, tất cả là một.
- 00.08.30: Đức Phật Thích Ca thuyết pháp bằng Nhĩ căn và Thanh trần. Phật Hương Tích thì bằng Hương trần.
- 00.10.12: Hiện tịnh độ lần thứ hai: Cõi Tịnh độ của nước Chúng Hương có trong cõi Ta bà của đức Thích Ca.
- 00.12.35:2/ Phạm là Bồ tát phải làm được những việc khó làm: Bồ thí vô trụ tướng, nhẫn nhục...: Tự mình hiện Bồ tát đến cõi Chúng Hương rồi trở về trong khoảng khắc(chư pháp tương tức, Ta bà là Chúng Hương), (Nhất đa tương dung, Chúng Hương trong cõi Ta bà).
- 00.16.21: Ngài DMC xin cơm cõi Chúng Hương nhằm dạy cho chúng sanh biết ngoài uế độ còn tịnh độ. Tịnh uế do người tùy tâm mọi người. Người Tiểu thừa phải phát trí Đại thừa mới hiểu được.
- 00.18.34: Nước Chúng Hương trong cõi Ta bà nên nghe thấy rõ hóa thân Bồ tát tác bạch dưới chân Phật: Chỉ quán giúp ta thấy Niết bàn ngay trong hiện tại.
- 00.25.03: Ta bà: Kham nhẫn, nhiều sự bức bách.
- 00.26.31: Hiện Tịnh độ lần thứ hai nhằm giới thiệu thế giới Chúng Hương cho chúng sanh biết, ngoài uế độ có tịnh độ nhưng tịnh uế không xa vì chư pháp tương tức, nhất đa tương dung, đồng thời cụ túc tương ứng.
- 00.27.06:3/ DMC hóa ra Bồ tát oai đức: Bồ tát phải làm được những việc khó làm.
- 00.29.29:4/ Dùng Phật nhãn thấy mười phương cõi nước như hoa đốm trong hư không loạn khởi loạn diệt(Đức Phật Ta bà hiện trong cõi Ta bà uế độ thật ra không xấu. Tâm thanh tịnh cõi nước thanh tịnh).
- 00.36.56: Bồ tát không được tạo điều kiện cho người khác đau khổ.
- 00.37.46: Phút chốc thế giới Chúng Hương có trong tịnh thất DMC(nhất đa tương dung, đồng thời cụ túc tương ứng, chư pháp tương tức).
- 00.40.27:Bồ tát DMC hóa ra chín trăm vạn tòa sư tử cao rộng trong thất(nhất đa tương dung)
- 00.41.50: Bát cơm ngào ngạt hương thơm: Giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến làm cơm hương(pháp môn vô tận đấng).
- 00.48.26: Không nên dùng tiểu đức tiểu trí của Thanh văn mà cân lường phước đức trí tuệ của Như Lai.
- 00.53.37:6/ Đức Hương Tích Như Lai ở nước Chúng Hương giáo hóa chúng Bồ tát bằng cách nào?(Dùng Hương thuyết pháp)

DMC 41: CHƯƠNG THỨ MUỖI – PHẬT HƯƠNG TÍCH(tiếp theo) -**KỶ 41**

- 00.00.53: 6/Đức Thích Ca thuyết pháp bằng nhĩ căn, Thanh trần. Đức Hương Tích thuyết pháp bằng tỷ căn, Hương trần.
- 00.04.43: “Phật xuất Ta bà giới.
Thử phương chân giáo thể.
Thanh tịnh tại âm văn.
Dục thủ tam ma đề.
Thật tòng văn trung nhập”.
- 00.09.33: Cõi Ta bà chúng sanh càng cường nan điều nan phục, khó giáo hóa nên đức Phật Thích Ca phải dựa vào nhân quả(địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh) mà thuyết pháp.
- 00.13.23: Địa ngục chỉ có với người bất thiện nghiệp, cực tham sân si.
- 00.16.07: Địa ngục: Khả yếm, khả khí, khổ cụ, bất lạc, vô, hữu.
- 00.22.09: Đối với người thọ tam quy ngũ giới tròn đầy không có địa ngục.
- 00.24.10: Làm phước không cần phải làm sớ báo cáo, không cần phải khoe khoang vì trong lòng mình đã tự khinh an giải thoát.
- 00.32.40: Học đạo phải tập Chỉ Quán để tập nhôt, điều phục tâm mình.
- 00.33.50: Địa ngục không cố định.
- 00.34.29:7/Đức Phật Thích Ca và Bồ tát có lòng đại bi vô lượng mới nguyện sanh trong cõi Ta bà.
- 00.40.57: “Vật dĩ thiện tiểu nhi bất di. Vật dĩ ác tiểu nhi di khí”(Đừng cho việc lành nhỏ không làm. Đừng cho việc xấu nhỏ mà làm).
00. 41.45: Làm lợi ích chúng sanh trong cõi Ta bà nhiều công đức hơn trăm ngàn đời làm lợi ích cõi nước khác.
- 00.43.13: “Nhẫn nan nhẫn chi sự, thứ bất minh chi nhơn”.
- 00.45.40: Nước Chúng Hương không độ cho người Tiểu thừa, ngoại đạo.
- 00.46.20: Bồ tát cõi Ta bà thực hành những pháp gì không bị tổn thương.
- 00.47.28: Bồ tát hạnh:- Làm lợi ích chúng sanh mà không cầu đền ơn.
- Gánh chịu khổ não của chúng sanh.
- Làm công đức lành cho chúng sanh hưởng.
- Bình dị đơn giản mà không mặc cảm tự ti.
- Đối với chư Bồ tát xem trọng như Phật
- Những kinh Đại thừa chưa được nghe, khi nghe không nghi ngờ.
- Không khinh chê pháp tu của người Thanh văn, không thọ hưởng cúng dường của họ, không có ý thu lợi về phần mình.
- Thường xét lỗi mình, không phê cái xấu của người khác, hằng giữ nhất tâm, ham cầu công đức.
- 01.04.20: Trục chỉ: Căn Trần Thức đều là dữ kiện chúng đắc viên thông.

DMC 42: CHƯƠNG THỨ MUỖI MỘT– VIỆC LÀM CỦA BỒ TÁT -**KỶ 42**

- 00.00.25: Bồ tát hạnh(hạnh=hành): là việc làm của Bồ tát.
- 00.02.52:1/Bồ tát đi đến đâu nơi đó trở nên đẹp đẽ (Điều âm Bồ tát trong Kinh Pháp hoa): Hành động ta như của Bồ tát thì tâm địa ta như tâm Bồ tát, hành Bồ tát hạnh.

00.08.57: Địa tạng Bồ tát sắp đến(Bài tựa kinh Địa tạng):

“Khê thủ từ bi đại giao chủ.
 Địa ngôn thiên hậu quảng hàm tàng.
 Nam phương thế giới vũ hương vân
 Hương vũ hoa vân cập hoa vũ.
 Bảo vũ bảo vân vô số chủng.
 Vi tường vi thoại biến trang nghiêm.
 Thi nhon vắn Phật thị hà nhon.
 Phật ngôn Địa tạng Bồ tát khí
 Tam thế Như Lai đồng tán ngưỡng.
 Thập phương Bồ tát công quy y.”

00.10.36:” Tam giới duy tâm.

Dĩ tâm vi chủ.
 Chúng sanh duy tâm du như đại địa.
 Ngũ cốc ngũ quả từ đại địa ra”.

00.19.37: Địa tạng là nhon của vô số hạnh lành(Như Lai Viên Giác diệu tâm)

00.20.48: Chúng sanh có hai mặt: Hóa giải giải những loài thai sanh, noãn
 noãn sanh nội tâm và ở bên ngoài).

00.24.18: Bồ tát Địa tạng là ai? (là đức tánh đại từ, đại bi, đại nguyện trong
 ta).

00.35.20: 2/Chư pháp tương tức: Trong pháp này có pháp kia. Đại đồng tiểu
 dị. Thí dụ.

00.43.23: Kinh Pháp hoa, Phật có 3 lần phát hào quang:

1/ Lần 1: Giữa huyệt ấn đường(sáng 18.000 thế giới phương đông).
 2/ Lần 2: Giữa huyệt ấn đường+ nhục kế(chiều tam thiên đại thiên
 thế giới).
 3/ Lần 3: Từ lòng chân lông(tỏa khắp 10 phương cõi nước).

00.45.02: Hào quang phát xuất từ lòng chân lông: Trí tuệ giải thoát có hạn
 lượng tùy mức độ. Phát xuất từ lòng chân lông chỉ toàn thân thành
 một khối trí tuệ, hào quang không có hạn lượng.

00.45.58: Mùi hương(Giới định tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến) thấm nhuần
 tiết ra từ lòng chân lông. Sự thành tựu của tu hành.

00.47.29: Mùi hương ấy giữ lại trong người bao lâu?

00.48.50: Cơm cõi Ta bà(sắc+thanh). Cơm cõi Chúng Hương(cơm hương,
 dựa trên ngũ phần pháp thân).

00.58.08:4/ Điều kiện cho chúng sanh giác ngộ bằng nhiều phương tiện khác
 nhau.

00.59.47: Nhất nhất oai nghi, đi đứng tới lui động tĩnh của chư Phật không
 một cử chỉ nào không làm nên Phật sự.

00.59.50: “Nhất thiết chư pháp vô phi Phật pháp”

01.01.44: Nhất Thiết Chư Phật Pháp môn: Bất cứ pháp môn nào cũng là điều
 kiện để tu hành.

01.02.38: Nên tập thiền định bằng cách để ý tư duy quán xét nhiều mặt hoàn
 cảnh vui buồn phải quấy. Suy gẫm cảnh tình lòng ta. Tư duy chân
 lý bằng trí tuệ của chính mình.

DMC 43: CHƯƠNG THỨ MƯỜI MỘT- VIỆC LÀM CỦA BỒ**TÁT(tiếp theo) - KỶ 43**

- 00.05.25:5/ Sắc thân Phật có giới hạn. Trí tuệ vô ngại của chư Phật thì không có giới hạn.
- 00.06.28: Phật có ba thân: Pháp thân, Báo thân và Ứng thân.
- 00.13.26: Chủng tánh có 5 hạng: Phạm phu, Nhị thừa(thiên nặng về tư lợi), Đại thừa, Bất định chủng tánh, Ngoại đạo chủng tánh(câu mong bên ngoài, không xác định nhân quả).
- 00.23.04: Tu giải thoát cách nào?(phá chấp ngã tôi ta).
- 00.25.05: Giải thoát tri kiến(diệt trừ chấp pháp, kể cả chấp Bồ đề, Niết bàn).
- 00.30.14: Thập bát bất cộng(bất cộng=không chung, không giống) pháp: Thân khẩu ý vô thất, Vô dị tướng, Vô bất định tâm, Vô bất tri hi xả, (Dục, tinh tấn, niệm, định, giải thoát, giải thoát tri kiến)vô giảm, Nhất thiết thân khẩu ý nghiệp tùy trí huệ hành, Trí huệ tri quá khứ, hiện tại, vị lai vô ngại.
- 00.36.04: Chánh Giác(Nhị thừa), Chánh Biến Tri Giác(Bồ tát), Vô Thượng Chánh Biến Tri Giác(Như Lai). Bất giác(Phàm phu).
- 00.45.53:6/ So với việc làm của Bồ tát, A Nan không còn dám nghĩ mình đa văn nữa.
- 00.48.00: Đức Phật khen trí tuệ của hàng Bồ tát nhằm nhắc các hàng đệ tử nhớ Pháp giới nhất chân,Thập huyền môn(Chư pháp tương tức...). Tất cả là một.
- 00.51.52: 7/ Thế giới mười phương đều thanh tịnh như nhau, tùy căn cơ cõi Phật có khác. Cõi nước Thích Ca không xấu xa, ô ứ.
00. 57.51:8/ Pháp môn Hữu tận Vô tận giải thoát.
- 00.59.00: Phải tu học: **BÁT TẬN HỮU VI, BÁT TRỤ VÔ VI.**

DMC 44: CHƯƠNG THỨ MƯỜI MỘT- VIỆC LÀM CỦA BỒ TÁT(tiếp**theo) - KỶ 44**

- 00.33.33: Không được sanh tâm đam mê trụ chấp trong Bát trụ vô vi.
- 00.35.46:Hữu tận, vô tận pháp môn: Bất tận hữu vi, Bất trụ vô vi.
- 00.37.01: Bất tận hữu vi: Biết vạn pháp duyên sanh như huyền nhưng không được rời bỏ nó.
- 00.39.06: Bất trụ vô vi: Biết Bồ đề NIẾT bàn là giải thoát nhưng không được trụ chấp ở đó.
- 00.40.25: Tu hành là thường tu duy quán sát tâm mình(chận đứng Kiến Tu hoặc).
- 00.41.46: “Thật tế lý địa bất thọ nhất trần. Sanh diệt môn trung bất xả nhất pháp”.

DMC 45: ĐỨC TIN TRONG ĐẠO PHẬT - KỶ 45

- 00.05.17: Giới thiệu tổng quát phẩm thứ 12.
- 00.09.08: Đức tin trong đạo Phật.
- 00.10.20: Cần ý thức rõ chánh tín và mê tín.
- 00.14.14: Chánh tín: Tin Phật-Pháp-Tăng.
- 00.15.47: Quy y Tam bảo: Quy y Phật vĩnh bất quy y thiên thần quỷ vật.
- 00.18.17: Quy y Pháp vĩnh bất quy y ngoại đạo tà giáo.

- 00.19.54: Quy y Tăng vĩnh bất quy y tồn hữu ác đàng.
- 00.20.12: Quy y Tam bảo bất đọa địa ngục, nga quỷ, súc sanh.
- 00.26.20: Tam giới lục đạo luân hồi: Trời, người, Atu la, địa ngục, nga quỷ, súc sanh.
- 00.30.57: Thần ở trong lục đạo, chết rồi được phong tặng.
- 00.31.43: Đạo Phật không phủ nhận Thần, Trời, Quỷ nhưng quy y Phật thì không quy y Thiên thần quỷ vật.
- 00.34.17: Lưu Bị: “ Điều chi tương tử kỳ minh giả ai. Nhơn chi tương tử kỳ ngôn giả thiện”
- 00.39.44: Phải xác định mình sẵn có: Chơn tâm thường trú= Phật tánh=Tri kiến Phật= Như Lai Viên Giác Diệu Tâm. Tự nó thanh tịnh.
- 00.41.25: Chúng ta bị ràng buộc khổ đau do khách, trần nên cầu nguyện van xin là vô ích. An vui được hay không do chính ta, không ai giúp đỡ được.
- 01.02.05: Đám giỗ không cần thiết.
- 01.09.04: Về mặt thời gian phải tin Nhân quả. Về Không gian tin Nhân duyên.

DMC 46: CHƯƠNG THỨ MƯỜI HAI- THẤY VÔ ĐỘNG NHƯ LAI và THỂ GIỚI DIỆU HỈ - KỲ 46

- 00.01.01: Làm thế nào để thấy chính xác đáng Như Lai?
- 00.03.09: Kinh Pháp hoa: Như Lai không sanh hay không diệt lúc 80 tuổi.
- 00.05.22: Muốn hiểu Như Lai thật phải hiểu Như Lai pháp thân(Như Lai Tàng bản thể). Số lượng tuổi thọ ngang đồng với không gian vô tận, thời gian vô cùng. Như Lai là chân lý thanh tịnh bản nhiên.
- 00.07.09: Kiến A Súc Phật: Phật Vô Động.
- 00.11.10: 1/ Muốn thấy một Như Lai phải quán sát như thế nào?
- 00.11.20: Phải vận dụng pháp quán chiếu y như thật tướng của chính mình.
- 00.12.08: Thật tướng: Vô tướng(Không bắt dị sắc, sắc bắt dị không).
- 00.13.42: Quán Như Lai trước không có đến, sau không có đi. Hiện tại không trụ.
- 00.14.01: Như Lai là bản thể chơn như của vạn pháp.
- 00.16.01: Như Lai giả vô sở tùng lai diệt vô sở khứ.
- 00.16.46: Bản thể vạn pháp vốn thanh tịnh. Phật tánh(hữu tình). Pháp tánh(vô tình).
- 00.18.26: Không nhìn Như Lai qua thân ngũ uẩn.
- 00.21.23: Như Lai đầy đủ tam minh, bình đẳng với vô minh.
- 00.21.40: Tam minh: Lậu tận minh, Thiên nhãn minh, Túc mệnh minh.
- 00.22.26: Bình đẳng với vô minh: “ Thật tánh vô minh là Phật tánh”
- 00.29.30: Lục tự Di Đà(Nam mô A Di Đà Phật) vô biệt niệm. Bất lao đờn chỉ đảo Tây phương.
- 00.35.14: Như Lai có ba cú nghĩa: Chánh giác, Chánh biến tri giác, Vô thượng chánh biến tri giác.
- 00.36.10: Quán Như Lai hòa đồng chân lý, bình đẳng như pháp tánh.
- 00.38.25: Tu hành chỉ cần nhớ: “Chư ác mạc tác.
Chúng thiện phụng hành.
Tự tịnh kỳ ý
Thị chư Phật pháp”.

- 00.47.01: Giới: Biệt biệt giải thoát. Đại thừa có 3 giới: Nhiếp lục nghi giới, Tu thiện pháp giới và Nhiều ích hữu tình giới.
- 00.47.55:2/ “Thưa ngài DMC! Ngài mất ở cõi nào mà lại sanh đến thế giới Ta bà này?”
- 00.48.20: Pháp của Ngài chứng đắc có mất và có lại sanh không?
- 01.04.06: Mất là tương tan rã của pháp hư dối, sanh là tương tương tục của pháp hư dối. Sống hay chết không quan trọng, vấn đề là mất mà không dứt hết gốc lành, sanh mà không cho sanh trưởng giống ác.
- 01.05.26: 3/ Phật bảo: DMC từ nước Diệu Hỷ, đức Phật Vô Động đến cõi Ta bà.
- 01.09.07: Ngài DMC sanh không do nghiệp lực mà với mục đích giáo hóa chúng sanh.
- 01.12.39: Bồ tát: Đại đạo tâm thành tựu chúng sanh.
- DMC 47: CHƯƠNG THỨ MƯỜI HAI- THẤY VÔ ĐỘNG NHƯ LAI và THẾ GIỚI DIỆU HỈ(tiếp theo) - KỶ 47**
- 00.03.37: 3/ Người đệ tử học Phật sâu sắc phải thấy Phật qua Pháp thân Phật, bất sanh bất diệt, nhất thân xứ. Thân khẩu ý thanh tịnh, sống hợp với chân lý lúc đó ta và Pháp thân Phật thể đồng thể nhập.
- 00.04.29: Thấy Phật qua Pháp thân không cần dùng hình ảnh để tưởng tượng chỉ cần sống hợp với chân lý nhìn vạn pháp bình đẳng như thị.
- 00.05.55: Lạy Phật trên bàn thờ là biểu hiện lòng tôn kính.
- 00.07.10: Sanh là tương tương tục của pháp hữu vi. Chết là tương tan rã của pháp hữu vi. Pháp hữu vi thì duyên sanh như huyền.
- 00.10.08: “Nhất thiết pháp bất sanh.
Nhất thiết pháp bất diệt.
Nhược năng như thị giải.
Chư Phật thường hiện tiền
Hà khứ lai chi hữu?”
- 00.21.17: 4/ Pháp giới nhất chân, chư pháp tương tục, nhất đa tương dung, đồng thời cụ túc tương ứng(thế giới Diệu Hỷ sáp nhập cõi Ta bà mà không thu nhỏ lại, chư thiên tấp nập lên xuống...)
- 00.28.04: “Tùy kỳ tâm tịnh đắc Phật độ tịnh. Dục tịnh Phật độ tiên tịnh kỳ tâm”
- 00.28.30: Muốn quán triệt pháp giới nhất chân phải nhập định.
- 00.30.43: DMC đem thế giới Diệu Hỷ sáp nhập vào cõi Ta bà: Dùng Thập huyền duyên khởi mới hiểu được, những người có trí tuệ mới thấy được bung đi(có trí tuệ mới thấy được pháp giới nhất chân).
- 00.39.30:5/ Tại sao đức Phật Thích Ca thọ ký cho mọi người thành Phật dễ dàng ở cõi Ta bà như vậy?
- 00.43.10: Lục tức Phật có 6 giai đoạn: Lý tức Phật. Danh tức Phật. Quán hành tức Phật. Tương tự tức Phật. Phần chứng tức Phật. Cứu cánh tức Phật.
- 00.45.15: Phật Thích Ca thọ ký cho cộng đồng mục đích cho thấy ai cũng bình đẳng đều có thể là Phật tùy theo Lục tức Phật.

- 00.47.23: Cảnh giới Ta bà trở về trạng thái cũ: Phát Bồ tát tâm, Bồ tát hạnh tâm an vui giải thoát, đẹp đẽ. Nếu còn vô minh tâm phiền não như cũ.
- 00.50.32: 6/ Cúng dường pháp: Đức tin →Hiểu→Hành. Cúng dường pháp tức là cúng dường Phật.
- 00.54.01: “Chư cúng dường trung pháp cúng dường tối”
- 00.59.25: Trục chỉ.
01. 01.02: Thật tướng tự thân : Thể tánh tịnh minh, vốn không có tội lỗi.
- DMC 48: CHƯƠNG THỨ MƯỜI BA– CÚNG DƯỜNG PHÁP - KỶ 48**
- 00.01.33: Kinh DMC có 3 lần hiện tịnh độ ở cõi Ta bà:
 1/ Lần 1: Cõi Ta bà có thể trở thành Tịnh độ với điều kiện: Tâm thanh tịnh có cõi Phật thanh tịnh.
 2/ Lần 2: DMC hóa thân thỉnh 1 ít cơm thơm ở nước Chúng Hương về cõi Ta bà trong khoảnh khắc(giải thích pháp giới nhất chân).
 3/ Lần 3: Thế giới Diệu Hỉ của Phật Vô Động được để trên bàn tay sắp nhập vào cõi Ta bà mà Ta bà không bị phình ra và thế giới Diệu Hỉ không bị xẹp lại(Pháp giới nhất chân, chư pháp tương tức, đồng thời cụ túc tương ứng, nhất đa tương dung).
- 00.10.10: Hoa Nghiêm tông có 4 pháp giới:
 1/ Lý vô ngại pháp giới: Năm vững pháp giới bất nhị...
 2/ Sự vô ngại pháp giới: Vạn pháp do nhân duyên sanh. Về thời gian tin giáo lý nhân quả.
 3/ Lý sự vô ngại pháp giới: Bản thể duyên sanh ra hiện tượng. Hiện tượng sanh từ bản thể.Hiện tượng tức là bản thể. Bản thể tức là hiện tượng. Nước ngoài sóng(hiện tượng)....
 4/ Sự sự vô ngại pháp giới: Người và vạn vật đều như nhau không đất nước gió lửa. Vạn pháp bất tức bất ly.
- 00.21.24: Tu hành chỉ cần sống đúng chân lý không cần cầu phước.
- 00.22.14: Chương 13: Cúng dường pháp.
- 00.22.43: Cúng dường: (Cúng: Cung, Dường:Dưỡng)
- 00.24.11: Trọng tâm phẩm Cúng dường: “ Chư cúng dường trung pháp cúng dường tối”(Cúng dường pháp là ưu việt nhất).
- 00.24.25: 1/ Thật tướng: Vô tướng.
- 00.25.55: Tu hành là đóng bít cửa ác thú, khai thông đại lộ Niết bàn.
- 00.27.26: Sự kiện bất khả tư nghì là sự kiện gì?(bất tư nghì: vi diệu ngoài ý nghĩ của mọi người).
- 00.31.06: Nghe kinh DMC đọc tụng, tu hành thì phước đức nhiều hơn người cúng dường vật chất cho Phật.
- 00.38.24: Kinh Bát Nhã là mẹ ba đời chư Phật.
- 00.38.51: Kinh DMC phát sanh trí tuệ nhận thức chân lý toàn diện, sanh Vô thượng Bồ đề.
- 00.39.51: 2/ Đức Phật có 10 danh hiệu, có thể gọi Thế tôn hay Như Lai, Phật...
- 00.47.55: Tiếng vọng trong không trung: cúng dường pháp ưu việt nhất(Điều ước mơ chơn chánh nghe được trong lúc thiên định, tiếng lòng thầm kín muốn cúng dường).

00.53.40: Người cúng dường pháp phải làm gì? (Nghe kinh điển Đại thừa đưa con người đến địa vị bất thối chuyển, thể nhập đại từ bi, xa lìa tà kiến, nhận thức chân lý, tùy thuận pháp nhân duyên sanh...).

01.01.39: Như thuyết tu hành: Nghe hành được.

01.12.41: Y pháp bất y nhân.

DMC 49: CHƯƠNG THỨ MƯỜI BA- CÚNG DƯỜNG PHÁP(tiếp theo)

- KỶ 49

00.02.13: Người cúng dường pháp là người tùy thuận nhân duyên, xa lìa tà kiến.

00.07.23: Cần cải tạo nhân quả.

00.11.04: Kinh nào đọc thấy sai chân lý có quyền bỏ mà không sợ tội.

00.15.00: Xa lìa tà kiến khi nghe những lời sai chân lý nên gạt bỏ mà không ngại thể lực.

00.15.30: Đạo cao hay thấp do thực hiện vô ngã nhiều hay ít. Tự coi mình tầm thường(Thông minh duệ trí phủ chi dĩ ngu).

00.25.49: A la hán: +Sát tặc(đoạn trừ hoàn toàn tham, sân, si mạn nghi...).

+Bồ ma(giữ giới nên xa lìa tứ ma)

+Ứng cúng(khất thực thọ cúng dường)

00.27.20: Phật tử chỉ cần giữ gìn tam quy ngũ giới không cần van xin.

00.31.02: Trên đường học đạo tiến tu pháp Tứ y:

1/ Y nghĩa bất y ngữ.

2/ Y trí bất y thức.

3/ Y liễu nghĩa kinh bất y bất liễu nghĩa kinh.

4/ Y pháp bất y nhân.

00.36.26: 1/ Y nghĩa bất y ngữ: Bài thơ của ngài Thần tán:

“ Không môn bất khăng xuất.

Đầu song giả tự si.

Bách môn toàn cố chi

Hà nhật xuất đầu thì”

00.36.57: Không nên giống trường hợp con ong trong lòng quyền sách (Cửa cái trống rỗng không chịu bay. Lại bay vào song cửa sổ. Té vùi đầu vào trang sách. Trăm năm cũng không bay ra được).

00.39.26:2/ Y trí bất y thức: Tu hành dùng Thành sở tác trí. Diệu quán sát trí, Bình đẳng tánh trí. Đại viên cảnh trí.

00.41.58: Sống bằng THỨC chỉ phục vụ ăn mặc ở ngũ thở, có đạo đức lương tri. Tu hành cần tiến từ TRÍ đến TUỆ(đạt đến Vô thượng Bồ đề).

00.44.46: 3/Y liễu nghĩa kinh bất Y bất liễu nghĩa kinh.

00.52.50: 4/ Y pháp bất y nhân.

00.56.40: Cần tùy thuận pháp tướng. Đối với các pháp không có tướng sở nhập cũng không có chỗ sở quy.

00.59.49: Thập nhị nhân duyên rốt ráo tịch diệt(Vô vô minh diệt Vô vô minh tận...). Vô minh tìm không có chỉ là khách trần do Mê mà thành.

01.03.10: “Hiệp nhất tụ. Ly nhất tán. Tụ tán mạng tại hồ duyên”(Sanh ở chết về. Nhân duyên nên tụ tán).

01.08.00: Mười hai nhân duyên không có tướng tận chung cũng không có tướng khởi thỉ.

- 01.09.32: Ngũ thông: Thiên nhãn thông, Thiên nhĩ thông, Thần túc thông, Tha tâm thông, Túc mạng thông.
- 01,09.44: Lục thông(Ngũ thông+ Lưu tận thông). Chỉ có Phật mới có đủ Lục thông.
- 01.10.50: 3/ Thánh giáo lượng: Một đại kiếp: Một lần tăng, một lần giảm. 100 năm giảm 1 tuổi đến khi còn 10 tuổi(6.000 năm) mới hưởng phước báu tăng 1 tuổi. Nhằm tiểu kiếp thứ 10 Phật Di Lặc ra đời.
- 01.14.59: Chư cúng dường trung pháp cúng dường tối.
- DMC 50: CHƯƠNG THỨ MƯỜI BỐN– CHÚC LŨY - KỶ 50**
- 00.01.34: Tu học kinh DMC được sự giải thoát bất tử ngay ở cõi đời này trước mọi người mà không ai hay biết.
- 00.04.16: Con người Bất tử nghì là thế nào?
- 00.05.58: 1/Bất tử nghì: Tâm thanh tịnh cõi nước thanh tịnh.
- 00.07.40: 2/Bất tử nghì: Hóa thân đi về cõi nước Hương Tích xin cơm trong khoảnh khắc(pháp giới nhất chân, chư pháp tương tức, thế giới trùng trùng vô tận mà không ngăn cách)
- 00.09.24: 3/ Bất tử nghì: Đem thế giới Diệu Hỉ về sáp nhập thế giới Ta bà(Chân lý Tứ vô ngại. Pháp giới nhất chân).
- 00.10.41: Cảnh bất tử nghì: Thế giới Chúng Hương, thế giới Vô động.
- 00.13.39: Mục tiêu tu hành bất tử nghì:”Chư ác mạc tác. Chúng thiện phụng hành. Tự tịnh kỳ ý”
- 00.20.10: Chương 14: Chúc lữ.
- 00.27.10: 1 tiểu kiếp= 16 triệu năm; 1 trung kiếp= 20 tiểu kiếp.
- 00.27.27: 1 đại kiếp= 4 trung kiếp= 80 tiểu kiếp.
- 00.27.39: Đại kiếp gồm: 20 tiểu kiếp Thành, 20 tiểu kiếp Trụ, 20 tiểu kiếp Hoại, 20 tiểu kiếp Không.
- 00.27.52: Ta hiện ở tiểu kiếp Trụ. Phật Thích Ca thành đạo trong tiểu kiếp thứ 9.
- 00.28.02: Con người có phước báu, tuổi thọ 84.000 tuổi. Vô minh nghiệp báu làm cứ 100 năm giảm 1 tuổi thọ. Đến thời Phật Thích Ca, tuổi thọ còn 100 tuổi.
- 00.29.28: Hiện tại, Thọ mạng trung bình con người còn 75 tuổi. Cứ 100 năm giảm 1 tuổi. Giảm đến khi con người còn 10 tuổi, khoảng 6.000 năm nữa là hết cuộc đời.
- 00.33.50: Nếu làm phước. phước báu sẽ tăng 100 năm thêm 1 tuổi thọ đến 84.000 tuổi(8.400.000 năm) rồi giảm dần đến khi con người còn 4.000 tuổi đức Phật Di Lặc ra đời(vào tiểu kiếp thứ 10 # 8.806.000 năm).
- 00.39.06: Đừng để giáo lý đại thừa mai một. Vì đời vị lai vẫn có người ham mộ đại thừa phát tâm Vô thượng Chánh Biến Tri Giác.
- 00.56.32: Không nên phê phán chỉ trích ý kinh đại thừa, không chấp mắc phân biệt.
- 01.02.15: Nên khuyến khích người mới học, nghe kinh đại thừa.
- 01.03.20: Kinh có tên DUY MA CẬT SỞ THUYẾT. Cũng gọi là kinh BẤT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT PHÁP MÔN.
- 01.05.44: Trục chỉ.

